

19. Může si nějaké náboženství činit nárok na monopol?
20. Nejsou mezi jednotlivými náboženstvími velké rozdíly?
21. Může se člověk meditací a poznáváním sebe sama dobrat pravdivého poznání Boží vůle?
22. Existuje více cest k Bohu?
23. Proč by měl být Ježíš jedinou cestou k Bohu?
24. Proč by Bůh posílal jen jednu bytost?

(Aneb: Proč jsem křesťanem a nikoliv svědkem Jehovovým, bahaistou, budhistou, sikhistou, katolíkem, evolucionistou, scientologem, muslimem, atd.)

19. Může si nějaké náboženství činit nárok na monopol?

Ahoj Róberte,

Pavel: 19) Díky za e-mail a za ten odkaz. Nejdříve jsem si myslel, že jsi u Svědků Jehovových (SJ), protože ten formát otázek a odpovědí připomíná velice jejich časopis - alespoň inspirace je zde patrná - než jsem se dostal ke "Proč nejsem Svědkem Jehovovým". Poznal jsem několik Svědků a s řadou z nich jsem diskutoval a četl jsem jejich časopisy a mám dokonce jednu knihu, která se myslím jmenuje LIDSTVO HLEDÁ BOHA, což je stručná ale vcelku objektivní encyklopedie různých náboženství. Skutečností je, že prakticky každé náboženství zdegenerovalo díky činnosti lidí. Některé více a jiné méně. Modlářství nemělo být nikdy součástí ani buddhismu ani křesťanství. Ani Budha si to nepřál. Přesto to začali po jeho smrti lidé dělat - sochy, modlení atd. Společnost SJ byla údajně založena právě proto, že tradiční církve křesťanství zdeformovaly a zneužily k nepoznání. Záměrem SJ prý proto bylo - držet se pouze Bible. Ale jak se zdá podle informací na Tvých stránkách, tak toho také nedosáhli na 100%. Zdá se, že to je také to, o co se snažíš Ty. Držet se pouze Bible. Já jsem přesvědčen, že člověk je nesmrtelná duše. Jsem také přesvědčen, že existuje jedna bytost, která stvořila tento vesmír a vše, co je v něm. Protože toto je součástí prakticky všech náboženství, nechápu, proč si někdo myslí, že má monopol.

Ahoj Pavle,

Robert: 19) Dík za Tvůj mail. Začal si Svědky Jehovovými, kteří se chtěli držet Bible. Ty sám jsi přesvědčen, že člověk je nesmrtelná duše a že existuje jedna bytost, která stvořila vesmír a vše, co je v něm. Protože toto je součástí prakticky všech náboženství, nechápeš, proč si někdo myslí, že má monopol.

Svědkové Jehovovi (dále jen "SJ") však vůbec nevěří tomu, že člověk je nesmrtelná duše, resp. že má nesmrtelnou duši (tj. duchovní bytost, ducha). SJ věří a učí, že lidská duše je smrtelná, tzn. že smrtí člověka jeho existence končí! Důvodem této jejich víry je, že zakladatel tohoto náboženství, Charles T. Russell, odmítal existenci místa utrpení (pekla), ve kterém by milující Bůh nechal navěky trpět duše lidí. SJ tedy formulovali víru, že člověk nemá věčnou duši, ale je pouze tělem oživeným dechem. Poté již pro ně bylo snadné dojít k závěru, že peklo neexistuje. Nemá-li totiž člověk věčnou duši, nemůže být ani peklo, ve kterém by duše člověka věčně trpěla. Smrt znamená pouze to, že člověk přestane dýchat. Aplikací této pokřivené logiky (že člověk nemá věčnou duši, ale je pouze dýchající hmotou) na Ježíše, pak SJ dospěli k závěru, že Ježíš nemůže být všemohoucí Bůh. Ježíš totiž svou smrtí na kříži dle SJ přestal existovat (tělo zemřelo, duše není), kdežto všemohoucí Bůh nikdy nemůže přestat existovat. To je také důvod, proč SJ nevěří, že Ježíš je Bůh a jako Boha jej neuctívají. SJ věří, že všemohoucím Bohem je pouze Otec a že On je tím, kdo všechno stvořil.

Novozákonní Písma Bible přitom zcela jasně učí, že člověk má věčnou duši, že existuje věčný život i věčné utrpení, kam půjdou duše lidí po posledním soudu a že Ježíš je Bůh. Bible rovněž učí, že Otec, Syn Ježíš Kristus a Duch Svatý mají všichni Božskou podstatu, že jsou jedno (tzn. sjednoceni) a že všechny tyto osoby Boha se podílely na stvoření všeho, co existuje. Bůh Bible tedy není numericky jedna bytost. (více viz. **III. HLEDÁNÍ PRAVDY - 1. Je Ježíš Bůh?**, **III. HLEDÁNÍ PRAVDY - 2. Je Duch Svatý Bůh?**)

Toto je jenom krátký průřez falešnými učenými SJ (více viz. **Přednášky - Proč nejsem Svědkem Jehovovým?**). Obdobně jako SJ jsou na tom vyznavači všech dalších náboženství, která mají lidské zakladatele, neboť rovněž vycházejí z falešných náboženských představ a falešných učeních svých lidských zakladatelů. Je nerozhodné, že na rozdíl od SJ věří v nesmrtnost lidské duše. Je nerozhodné, že věří v existenci Boha, který stvořil vše, co existuje. Je to nerozhodné z toho důvodu, že nekonají Boží vůli.

Bůh totiž v každé době vyžaduje od lidí nejenom víru v něj, ale i jednání v souladu s veškerou Jeho vůlí. Pouze tak člověk projevuje Bohu, že Ho miluje. Pouze takový člověk je pro Boha přijatelný a Bůh mu nabízí věčný život. Avšak ty, kteří nekonají Boží vůli Bůh potrestá věčným utrpením.

Jakubův 2:19 Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činíš. I démoni [tomu] věří - a třesou se! (NBK)

Matouš 7:21 Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane“, vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích.

22 Mnozí mi v ten den řeknou: „Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu neprorokovali? Nevymítali jsme ve tvém jménu demony a nedělali jsme ve tvém jménu mnoho zázraků?“

23 A tehdy jim vyzná: „Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mě, [vy], kdo konáte nepravost!“ (NBK)

Jan 14:21 Kdo má moje přikázání a zachovává je, to je ten, který mě miluje. A kdo mě miluje, bude milován mým Otcem a já ho budu milovat a zjevím mu sám sebe."

23 Ježíš mu odpověděl: "Jestliže mě někdo miluje, bude zachovávat mé slovo; a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a zřídíme [si] u něj příbytek. (NBK)

2 Tesalonickým 1:1 Pavel, Silvanus a Timoteus církvi Tesalonickým v Bohu, našem Otci, a [v] Pánu Ježíši Kristu:

2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.

3 Musíme za vás, bratři, stále děkovat Bohu, jak se sluší, protože vaše víra velice roste a vzájemná láska vás všech se rozhojňuje,

4 takže se vámi v Božích církvích sami chlubíme - [totiž] vaší vytrvalostí a věrností ve všech vašich pronásledováních a souženích, která snášíte.

5 [Ta jsou] znamením Božího spravedlivého soudu, abyste byli uznáni za hodné Božího království, pro něž také trpíte.

6 U Boha je totiž spravedlivé, aby těm, kdo vás sužují, bylo odplaceno soužením

7 a vám, kdo jste sužováni, odpočinutím s námi, až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly

8 a v ohnivém plameni uvede pomstu na ty, kdo neznají Boha a nejsou poslušní evangelia našeho Pána Ježíše Krista.

9 Ti ponesou trest věčné záhuby, [odloučení] od Pánovy tváře a od slávy jeho moci,

10 v ten den, kdy přijde, aby byl oslaven ve svých svatých a ukázal se jako podivuhodný ve všech věřících - neboť jste uvěřili našemu svědectví mezi vámi.

11 Proto se také za vás stále modlíme, aby vás náš Bůh uznal za hodné [tohoto] povolání a mocně naplnil každý dobrotivý záměr i [každý] skutek víry,

12 aby tak jméno našeho Pána Ježíše Krista bylo oslaveno ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista. (NBK)

Matouš 25:31 "Když pak přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni svatí andělé, tehdy se posadí na trůnu své slávy.

32 Všechny národy budou shromážděny před ním a on je oddělí jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů.

33 Ovce postaví po své pravici, ale kozly po levici.

34 Potom Král řekne těm po své pravici: „Pojďte vy, kdo jste požehnání od mého Otce, přijměte za své dědictví to království, které je pro vás připraveno od založení světa.“

35 Neboť jsem hladověl a [vy] jste mi dali najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi napít, byl jsem cizincem a přijali jste mě.

36 [Byl jsem] nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocný a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou.'

37 Tehdy mu ti spravedliví odpovědí: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového a nakrmili [tě], anebo žíznivého a dali jsme [ti] napít?

38 Kdy jsme tě viděli jako cizince a přijali [tě], anebo nahého a oblékli [tě]?

39 Kdy jsme tě viděli nemocného anebo v žaláři a přišli jsme k tobě?'

40 A Král jim odpoví: „Amen, říkám vám, [že] cokoli jste udělali pro nejmenšího z těchto mých bratrů, to jste udělali pro mě.'

41 Těm po levici však tehdy řekne: „Jděte ode mě, vy proklatí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly.“

42 protože jsem hladověl, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít.

43 Byl jsem cizincem, a nepřijali jste mě, nahý, a neoblékli jste mě, [byl jsem] nemocný a ve vězení, a [vy] jste mě nenavštívili.'

44 Tehdy mu odpovědí i oni a řeknou: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého nebo jako cizince nebo nahého nebo nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?'

45 A [on] jim odpoví: „Amen, říkám vám, [že] cokoli jste neudělali pro nejmenšího z těchto, to jste neudělali pro mě.'

46 A [tak] titi půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.“ (NBK)

I démoni věří, že Bůh je jeden a třesou se strachy před Bohem. Čeká je totiž věčný trest, který Bůh připravil pro ďábla a jeho anděly. V den posledního soudu však půjdou do věčného trestu i ti lidé, kteří neznají Boha a nejednají podle evangelia Pána Ježíše Krista, tedy nejednají podle Boží vůle.

Boží vůle je v každé době jen jedna. Před cca 2000 lety přišel na zemi v souladu s proroctvími Starého zákona Spasitel světa z jeho hříchů, Boží Syn Ježíš Kristus, který učil lidi Boží vůli, konal skutečné zázraky (nikoliv to, co je vydáváno za zázraky v dnešní době) na potvrzení pravdivosti toho, co hlásal (např. křísil mrtvé lidi k životu), zemřel na kříži za naše hříchy a jako jediný člověk v lidské historii (Ježíš má Božskou i lidskou podstatu) vstal prokazatelně z mrtvých (žádný jiný člověk jej nevzkřísil), když předtím prokazatelně zemřel. Bůh v každé době uzavírá smlouvu s lidmi. Prostřednictvím Ježíše Krista uzavřel Bůh s lidmi úplně poslední smlouvu. Každému člověku, který věří, že Ježíš Kristus je Boží Syn, který zemřel za jeho hříchy, byl pohřben a vstal z mrtvých a který jedná podle Boží vůle zjevené Ježíšem Kristem a Duchem Svatým v Novozákonních Písmech Bible, odpouští Bůh jeho hříchy (spokojil se s tím, že za jeho hříchy svou smrtí již zaplatil Ježíš Kristus) a daruje mu věčný život ve svém nebeském království. Tento člověk je takto Bohem zachráněn před Jeho svatým a spravedlivým hněvem, který dopadne na všechny ostatní lidi kvůli jejich hříchům, neboť titi

odmítli, aby Boží Syn Ježíš Kristus vzal trest za jejich hříchy svou smrtí na sebe, a tak budou potrestáni Bohem sami za svoje hříchy trestem věčného utrpení v odloučení od Boha. (Smrt v pojetí Bible je oddělení. Fyzická smrt znamená oddělení ducha člověka od těla. Duchovní smrt znamená oddělení ducha člověka od Boha.)

Když tedy bude člověk následovat Ježíše Krista přesně podle Božího Slova v Novozákonních Písmech Bible, znamená to pro něj věčný život. Cokoliv jiného, včetně následování Budhy, Mohameda, nebo jakéhokoli jiného člověka, který zemřel, znamená následovat je jejich falešným učením do hrobu a poté do věčného utrpení.

Může si nějaké náboženství činit nárok na monopol? Ano, to, které pochází od Boha a nikoliv od lidí. Taková náboženství posledních cca 3500 let byla pouze dvě: židovství, tj. Stará smlouva, kterou Bůh uzavřel prostřednictvím Mojžíše s Izraelským národem, přičemž Izraelci tuto smlouvu nedodrželi, a křesťanství, tj. Nová smlouva, kterou Bůh uzavřel prostřednictvím Ježíše s duchovním Izraelem, tj. všemi těmi lidmi, kteří přijali Ježíše Krista za svého Spasitele. Nová smlouva nahradila Starou smlouvu.

2 Timoteovi 3:16 Veškeré Písmo [je] vdechnuté Bohem a [je] užitečné k vyučování, k usvědčování, k napravování a k výchově ve spravedlnosti,

17 aby byl Boží člověk dokonalý a vybavený ke každému dobrému dílu. (NBK)

20. Nejsou mezi jednotlivými náboženstvími velké rozdíly?

Pavel: 20) Domnívám se, že kdyby člověk odstranil "nánosy bahna" z učení různých náboženství a držel se co možná nejpřesněji původního učení původního zakladatele, zjistili by lidé, že mezi jednotlivými náboženstvími nejsou zase tak velké rozdíly. To je můj názor. (Problémem ale také je, že v každém náboženství je pouze zlomek lidí, kteří opravdu rozumí tomu, o co tam jde. To platí jak pro křesťanství, islám, hinduismus, buddhismus a další.) Myslím, že přesně to vystihuje Baháismus a můj oblíbený citát z Wikipedie ohledně tohoto náboženství: "Bahá'í teachings emphasize the underlying unity of the major world religions. Religious history is seen to have unfolded through a series of divine messengers, each of whom established a religion that was suited **to the needs of the time and the capacity of the people.**" (*překlad RH: Učení Baháismu zdůrazňuje základní jednotu hlavních světových náboženství. Náboženská historie je zjevně odhalována skrze řady božských poslů, z nichž každý založil náboženství, které se nejlépe hodilo potřebám té doby a chápání lidí.*) Podtrženo mnou. S tím můžu souhlasit. Myslím, že to je i podobenství z Bible, že ovoce se pozná podle stromu. Já osobně si myslím, že křesťanství bylo a je dobré náboženství, které přispělo k pozvednutí civilizace, než se kontroly nad katolickou církví zmocnili zločinci, kteří přibližně od 6. století a od II. Koncilu v Konstantinopoli začali celé to učení manipulovat tak, aby učinili člověka malého, bezmocného a snadno manipulovatelného. Vždy se našli ale lidé, které křesťanství inspirovalo k dobrým skutkům - jako např. František z Assisi (viděl jsi film *Brother Sun, Sister Moon* ?). Nicméně faktem zůstává, že buddhismus se nikdy nezapletl do válek a násilí takovým způsobem jako křesťanství a islám. Podle mě by buddhisté mohli mít mnohem větší právo tvrdit, že oni jsou tím jediným pravým náboženstvím, ale oni to nedělají, protože jsou moudří. V Asii se válčilo kvůli moci a bohatství ale ne kvůli náboženství - a pokud ano, tak nikdy ne v takové míře jako v křesťanských zemích. V Asii panuje náboženská tolerance - tzn. něco, co v křesťanském světě nikdy neexistovalo. Když jsem četl knihu o sikhismu, psalo se tam o jejich zakladateli guru Nánakovi, který prý při svých cestách neobracel příslušníky jiných náboženství na své učení, ale vyzýval je, aby byli opravdovými hinduisty nebo opravdovými muslimy, jinými slovy aby své náboženství studovali a skutečně mu rozuměli. V tom spatřuji skutečnou

moudrost.

Robert: 20) I kdyby si Pavle odstranil veškeré nánosy bahna ze všech náboženství, které na světě existují, nevyhneš se základnímu dilematu, kterým je nepřekonatelný rozpor mezi učením Ježíše Krista a všemi ostatními náboženstvími světa spočívající v tom, že Ježíš se prohlašuje za jediného Spasitele (zachránce), skrze kterého lze poznat pravdu, získat život (věčný) a přijít k Bohu Otci a dále se prohlašuje za rovného Bohu Otci, a pro to vše nabízí důkazy – své (zázračné) skutky:

Jan 14:2 V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby [to tak] nebylo, pověděl bych vám.

3 Jdu, abych vám připravil místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli [tam], kde jsem já.

4 A kam já jdu, víte, i cestu znáte."

5 Tomáš mu řekl: "Pane, nevíme, kam jdeš. A jak můžeme znát cestu?"

6 Ježíš mu řekl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

7 Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce; a od nynějška ho znáte a viděli jste ho."

8 Filip mu řekl: "Pane, ukaž nám Otce a [to] nám stačí."

9 Ježíš mu řekl: "Tak dlouhý čas jsem s vámi a nepoznal jsi mě, Filipe? **Kdo viděl mne, viděl Otce;** jak to, [že] tedy říkáš: „Ukaž nám Otce”?

10 Nevěříš, že **já jsem v Otci a Otec ve mně?** Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám od sebe, ale Otec, který ve mně přebývá, on dělá ty skutky.

11 Věřte mi, že já [jsem] v Otci a Otec ve mně;alespoň kvůli těm samotným skutkům mi věřte." (NBK)

Jestliže věříš v pravdivost Ježíšova náboženství, tak musíš odmítnout pravdivost všech ostatních náboženství. Pokud neuvěříš ve výlučnost Ježíše kvůli Jeho zázračným skutkům, tak zvaž v něj uvěřit kvůli tomu, že vstal z mrtvých, což se žádnému jinému zakladateli náboženství nepovedlo. Je-li Ježíš naživu, ačkoliv zemřel, tak zvítězil nad smrtí.

Skutky apoštolské 17:30 Bůh ale přehlédnul časy této nevědomosti a nyní přikazuje lidem, aby všichni všude činili pokání,

31 protože určil den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého [k tomu] ustanovil, [o čemž] podal každému důkaz, když ho **vzkřísil z mrtvých.**" (NBK)

Proč následovat učení někoho, kdo je v hrobě? (Bez ohledu na to, jak je to učení podobné Ježíšovu učení.) Pokud skutečně věříš tomu, co o sobě říká Ježíš v Bibli, tak musíš odmítnout Baháismus, Budhismus i Sikhismus jako falešná náboženství.

Když píšu o Ježíšově učení nebo o křesťanství, tak tím vůbec nemám na mysli Katolickou církev, ale učení Ježíše Krista a Ducha Svatého tak, jak je zapsáno v Novozákonních Písmech Bible. Katolická církev je svým učením tak vzdálená Ježíšovu křesťanství asi jako Pluto od Slunce. (více viz.

Otázky a odpovědi - Proč nejsem katolíkem?)

Dle Bible je počátek moudrosti v bázni před Bohem:

Žalmy 111:10 Počátek moudrosti je bát se Hospodina; velice jsou prozíraví všichni, kdo tak činí. Jeho chvála trvá navždy! (EB)

Budeš-li mít bázeň před Bohem, tak budeš pečlivě hledat Jeho vůli a žít podle ní, protože je to Tvůj Stvořitel a jednoho dne se před ním budeš zodpovídat.

[Římanům 14:11](#) Vždyť je napsáno: "Jakože jsem živ, praví Pán, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vzdá chválu Bohu."

[12](#) A tak každý z nás bude sám za sebe skládat účet Bohu. (NBK)

21. Může se člověk meditací a poznáváním sebe sama dobrat pravdivého poznání Boží vůle?

Pavel: 21) Jsou věci, které považuji také za nadřazené víře a to je porozumění, vědění a poznání. Křesťané např. považují buddhismus za náboženství bez Boha. Budha samozřejmě není a nikdy nebyl Bohem, pouze člověkem, který zjistil více o tom, kdo jsme a co je svět kolem nás. Budha sice řekl lidem určité základní pravdy, ale vyvinul pro ně také metody, pomocí kterých se člověk může sám dobrat poznání - nemusí potom věřit, protože ví. I ateista může začít s meditacemi a uvědomit si časem, že on sám je duchovní bytost. Bude-li pokračovat, může si uvědomit, že svět kolem byl stvořen duchovní silou a může i porozumět tomu, kdo anebo co je Bůh. Je to proces. Křesťané by možná řekli, že v buddhismu se člověk zabývá pouze sám sebou, že Boha nehledá. Ale byl-li člověk stvořen k obrazu Božímu, zde myslíme samozřejmě duši ne tělo a jeho fyzickou podobu, může se člověk dobrat porozumění Boha tím, že bude studovat a poznávat jeho obraz? Sám sebe? Já si myslím, že ano.

Robert: 21) To, co lze o Bohu poznat, když člověk přemýšlí o světě kolem sebe je, že Bůh musí existovat:

P	Ř	Í	Č	I	N	A	?	?	?	Následek
Bůh	modla	evoluce	člověk							
živá bytost	není živá bytost	není živá bytost	živá bytost							
osobní	neosobní	neosobní	osobní							
inteligentní	neinteligentní	neinteligentní	inteligentní							
emocionální	bez emocí	bez emocí	emocionální							
sociální	-	-	sociální							
morální	-	-	morální							
věčný	dočasná	dočasná	věčný (duch/duše)							
všeznající	nic nezná	nic nezná	má částečné poznání							
všemohoucí	nemá moc	nemá moc (náhoda)	má částečnou moc							
stvořitel	nic nestvořila	nic nestvořila (náhoda)	je tvůrčí							
Otec	-	-	je otcem							
zákonodárce	-	-	je zákonodárcem							
dobrý	-	-	dokáže být dobrým							
spravedlivý	není spravedlivá	není spravedlivá	touží po spravedlnosti							
spasitel	nikoho nezachrání	nikoho nezachrání	touží po záchraně							
soudce	nikoho nesoudí	nikoho nesoudí	je soudcem							

Jedinou adekvátní příčinou existence člověka je Bůh. Člověk je důkazem existence Boha.

[Skutky apoštolské 17:24](#) Bůh, který stvořil svět i všechno, co je v něm, ten, který je Pánem nebe i země, nebydlí v chrámech udělaných rukama.

[25](#) Ani si nedává sloužit lidskýma rukama, jako by něco potřeboval, protože on dává všem život i dech i všechno.

[26](#) A učinil z jedné krve celý lidský rod, aby přebývali na celém povrchu země; vyměřil [jim] uložené

časy a hranice jejich přebývání,

27 aby hledali Pána, zda by se ho snad mohli dotknout a nalézt [ho], ačkoli není daleko od žádného z nás.

28 Jím totiž žijeme, hýbeme se a trváme, jak [to] řekli i někteří z vašich básníků: „Vždyť jsme jeho potomstvo.“

29 Když tedy jsme Boží potomstvo, nesmíme se domnívat, že by božská bytost byla podobná zlatu, stříbru nebo kameni, výtvoru lidské zručnosti a důvtipu.

30 Bůh ale přehlédl časy této nevědomosti a nyní přikazuje lidem, aby všichni všude činili pokání,

31 protože určil den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého [k tomu] ustanovil, [o čemž] podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých.“ (NBK)

Bůh dal člověku svědomí, jakýsi vnitřní hlas, který ho odsuzuje, když dělá to, co je špatné a chválí, když dělá to, co je dobré. Pokud svědomí člověka není zdeformováno, tak člověk dokáže rozlišit, které jednání je dobré a které je špatné (to však nutně neznamená, že se podle toho chová). Jedinou adekvátní příčinou existence svědomí je Bůh. Svědomí je důkazem existence Boha.

Římanům 2:11 Neboť Bůh nestraní nikomu.

12 Všichni, kteří hřešili bez Zákona, bez Zákona také zahynou; a všichni, kteří hřešili pod Zákonem, budou Zákonem souzeni.

13 (Neboť před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo Zákon slyší, ale ospravedlnění budou ti, kdo Zákon plní.

14 Když totiž pohané, kteří nemají Zákon, dělají z přirozenosti to, co Zákon [přikazuje], takoví, ač nemají Zákon, jsou Zákonem sami sobě.

15 Takoví prokazují dílo Zákona zapsaného v jejich srdcích, [což] dosvědčuje i jejich svědomí a myšlenky, které se navzájem obviňují anebo obhajují.)

16 [To se stane] v den, kdy Bůh bude soudit lidská tajemství podle mého evangelia skrze Ježíše Krista. (NBK)

Nejenom, že Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, ale umístil jej na potřebám člověka dokonale uzpůsobenou zemi v ohromném vesmíru, jež svědčí o Boží moci. Jedinou adekvátní příčinou existence vesmíru je Bůh. Vesmír je důkazem existence Boha.

Římanům 1:18 Z nebe se zjevuje Boží hněv proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří zadržují pravdu nepravostí.

19 Vždyť to, co může být o Bohu poznáno, je jim zjevné, Bůh jim [to] přece zjevil.

20 Jeho neviditelné [znaky], totiž ta jeho věčná moc a božství, jsou přece od stvoření světa jasně vidět, když [lidé] přemýšlejí o [jeho] díle, takže nemají výmluvu.

21 Protože když poznali Boha, neoslavovali [ho] jako Boha, ani nebyli vděční, ale ve svých myšlenkách propadli marnosti a jejich nerozumné srdce bylo zatemněno. (NBK)

Protože však nikdo z nás nebyl u toho, když Bůh stvořil vesmír a člověka, musíme věřit, že Bůh existuje a že vše stvořil.

Židům 11:6 Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. (EB)

Bez víry se tedy člověk neobejde, pokud se chce zalíbit Bohu. S ohledem na výše uvedené argumenty je víra v Boha vírou rozumnou. Naopak např. víra v evoluci je víra nerozumná, protože následek (člověk, vesmír) je kvalitativně vyšší než příčina (slepá, neinteligentní, bezúčelná náhoda -

evoluce).

Není bez zajímavosti ani podobnost mezi evolucí a modlou, což ukazuje na to, že evoluce není nic jiného, než další modlou, které se lidé klanějí raději, než aby přijali morální odpovědnost za své jednání vůči Bohu.

Nejenom, že se člověk neobejde bez víry, pokud se chce zalíbit Bohu, ale Bůh vyžaduje od člověka, aby jej uctíval v duchu a v pravdě:

Jan 4:24 Bůh [je] Duch a ti, kdo ho uctívají, [ho] musí uctívat v duchu a v pravdě." (NBK)

Zatímco uctívání Boha v duchu, si vyžaduje zapojení ducha člověka do uctívání (tedy nestačí fyzická přítomnost), uctívání Boha v pravdě vyžaduje pravdivé poznání Boží vůle.

Nyní je klíčovou otázkou: Může se nějaký člověk (např. Budha nebo kdokoliv jiný) meditací (přemýšlením) a poznáváním sebe sama dobrat pravdivého poznání Boží vůle, aby mohl uctívat Boha v pravdě?

Odpověď je NE!

Tam, kde lidé svými meditacemi určovali, jaká je Boží vůle, tato praxe vedla k lidským tragediím a Božím soudům nad celými národy:

Jeremjáš 7:30 Judští synové se dopouštěli toho, co je zlé v mých očích, je výrok Hospodinův. V domě, který je nazýván mým jménem, postavili ohybné modly, a tak jej poskrvnili.

31 V Tófetu, který je v Údolí syna Hinóмова, postavili posvátná návrší a spalovali své syny a své dcery ohněm. To jsem jim nepřikázal, ani mi to nepřišlo na mysl.

32 Proto hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy se už nebude říkat: »Tófet« ani »Údolí syna Hinóмова«, nýbrž »Údolí vraždění«. V Tófetu se bude pohřbívát, a až nebude místo,

33 stanou se mrtvoly tohoto lidu pokrmem nebeskému ptactvu a zemskému zvířectvu, jež nikdo nevyplaší.

34 Způsobím, že v judských městech a na ulicích Jeruzaléma přestane hlas veselí, hlas radosti, hlas ženicha i hlas nevěsty, neboť země bude obrácena v trosky." (EB)

Jeremjáš 19:3 Řekni jim: Králové judští a obyvatelé Jeruzaléma, slyšte slovo Hospodinovo. Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, já uvedu na toto místo zlo. Tomu, kdo o něm uslyší, bude znít v uších.

4 Opustili mě, cizím mi učinili toto místo a pálili na něm kadidlo jiným bohům, které neznali oni ani jejich otcové ani judští králové, a toto místo naplnili krví nevinných.

5 Vybudovali posvátná návrší Baalova, aby Baalovi jako zápalné oběti pálili v ohni své syny. K tomu jsem jim přece nedal příkaz, ani jsem o tom nemluvil, ani mi to na mysl nepřišlo.

6 Proto hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy toto místo se už nebude nazývat »Tófet« či »Údolí syna Hinóмова«, nýbrž »Údolí vraždění«.

7 Na tomto místě rozbiji na střepy záměr Judy a Jeruzaléma, způsobím to, že padnou mečem před svými nepřáteli, do rukou těch, kdo jim ukládají o život; jejich mrtvoly vydám za pokrm nebeskému ptactvu a zemskému zvířectvu. (EB)

Jeremjáš 32:26 I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremjášovi:

27 "Hle, já jsem Hospodin, Bůh veškerého tvorstva. Je pro mne něco nemožného?

28 Proto praví Hospodin toto: Hle, vydám toto město do rukou Kaldejců a do rukou Nebúkadnesara,

krále babylónského, a ten je dobude.

29 Přitáhnou Kaldejci a budou proti tomuto městu bojovat, založí v tomto městě oheň a spálí je i všechny domy, na jejichž střeších pálili kadidlo Baalovi a přinášeli úlitby jiným bohům, aby mě uráželi. (EB)

Jeremjáš 32:34 Ohyzné modly umístili v domě, který se nazývá mým jménem, a tak jej potřísnil.

35 Baalovi vybudovali posvátná návrší, která jsou v Údolí syna Hinóмова, a prováděli své syny a dcery ohněm Molekovi. To jsem jim nepřikázal, ba ani mi na mysl nepřišlo, že se budou dopouštět takových ohavností, a tím svedou Judu k hříchu." (EB)

Naplnění Božího soudu proti Judskému království (r. 587/6 před Kristem):

2 Královská 25:1 V devátém roce Sidkijášova kralování, v desátém měsíci, desátého dne toho měsíce, přitáhl Nebúkadnesar, král babylónský, s celým svým vojskem proti Jeruzalému, položil se proti němu a zbudovali dokola obléhací val.

2 Město bylo obleženo do jedenáctého roku vlády krále Sidkijáše.

3 Devátého dne čtvrtého měsíce, když už tvrdě doléhal na město hlad a lid země neměl co jíst,

4 byly hradby města prolomeny. Všichni bojovníci uprchli v noci branou mezi hradbami u královské zahrady. Kolem celého města byli Kaldejci. Král se dal cestou k pustině.

5 Kaldejské vojsko krále pronásledovalo a dostihlo ho na Jerišských pustinách. Celé jeho vojsko se od něho rozprchlo.

6 Krále chytili a přivedli jej k babylónskému králi do Ribly, kde nad ním vynesli rozsudek.

7 Sidkijášovy syny před jeho očima popravili; Sidkijáše oslepil a spoutal ho bronzovými řetězy a odvedl ho do Babylóna.

8 Sedmého dne pátého měsíce v devatenáctém roce vlády Nebúkadnesara, krále babylónského, přitáhl do Jeruzaléma Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, služebník babylónského krále.

9 Vypálil Hospodinův dům i dům královský a všechny domy v Jeruzalémě; všechny význačné domy vypálil ohněm.

10 Celé kaldejské vojsko, které bylo s velitelem tělesné stráže, zbořilo hradby kolem Jeruzaléma.

11 Zbytek lidu, který zůstal v městě, a přeběhlíky, kteří přeběhli k babylónskému králi, ten zbývající houf, Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, přestěhoval. (EB)

Všechna falešná náboženství jsou výsledkem meditace člověka o tom, jaká je Boží vůle pro lidi, tedy co mají lidé dělat, aby se zalíbili Bohu. To, co spojovalo mnohá falešná náboženství vzešlá z lidských meditací, byly lidské oběti bohu – modle praktikované prakticky na všech kontinentech, někde i cca 1000 let po Kristu, někde i cca 1500 let po Kristu a někde až do dnešní doby. I něco tak hrozného dokáže vyprodukovat člověk svými meditacemi o tom, jaká je Boží vůle. A Bůh kvůli tomu soudil a vyvracel království i celé říše.

Není bez zajímavosti podobnost mezi evolucí a modlou i pokud jde o lidské oběti. Nevinná miminka byla v dávné minulosti obětována nejenom na oltář modly (boha), ale jsou takřka denně obětována i na oltář evoluce (modly/boha). Pouze kněze nahradili doktoři v bílých (paradoxně barva nevinnosti a čistoty) pláštích a úkonu se formálně neříká obětování, ale umělé přerušení těhotenství. Jinak jde ale o totéž.

Bůh však v Písmu říká:

Deuteronomium 32:35 Má je pomsta i odplata, přijde včas a jejich noha zakolísá, den jejich běd se blíží, řítí se na ně, co je jim uchystáno." (EB)

Židům 10:31 Je hrozné upadnout do ruky živého Boha. (EB)

Člověk se meditací a poznáváním sebe sama nemůže nikdy dobrat pravdivé Boží vůli (tedy toho, co je v Boží mysli). Nedokázal to ani Budha a nedokáže to vůbec nikdo. Pokud by to nějaký člověk dokázal, tak by omezený následek (člověk) musel být poprvé v historii věčnosti větší, než jeho věčná, všeznající a všemohoucí příčina (Bůh), což odporuje zákonu příčiny a následku, podle kterého příčina je větší než následek. Budha a další náboženští vůdci šířili výplody svých meditací, které v žádném případě nebyly Boží vůli (jejich prostřednictvím zjevenou Bohem lidem) a náboženství vzniklá na základě výplodů jejich meditací jsou falešná náboženství.

Proč nemůže člověk sám ze sebe poznat Boží vůli? Jednoduše proto, že mu to není Bohem dáno a jediný, kdo zná Boží mysl je sám Bůh, který svou vůli lidem musel zjevit:

Jeremjáš 10:23 Je mi známo, Hospodine, že cesta nezávisí na člověku ani jistota kroku na tom, kdo jde. (EB)

1 Korintským 2:1 Když jsem k vám tedy, bratři, přišel, nepřišel jsem vám zvěstovat Boží svědectví se vznešeností řeči nebo moudrosti.

2 Rozhodl jsem se totiž neznat mezi vámi nic než Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného.

3 A byl jsem u vás ve slabosti a v bázi a ve mnohém rozechvění.

4 A má řeč a mé kázání nebylo v přesvědčivých řečech lidské moudrosti, ale v dokázání Ducha a moci,

5 aby vaše víra nespočívala v lidské moudrosti, ale v Boží moci.

6 Moudrost pak mluvíme mezi dokonalými, avšak ne moudrost tohoto věku, ani vládců tohoto věku, kteří hynou.

7 Ale mluvíme tajemnou moudrost Boží, tu skrytou [moudrost], kterou Bůh předurčil před věky k naší slávě,

8 kteou nikdo z vládců tohoto věku nepoznal, neboť kdyby [ji] poznali, neukřižovali by Pána slávy.

9 Ale jak je napsáno: "Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, [co] ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují."

10 Nám [to] však Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechny věci, i Boží hlubokosti.

11 Vždyť kdo z lidí zná nitro člověka, než duch člověka, který je v něm? **Tak ani Boží věci nezná nikdo [jiný] než Duch Boží.**

12 My jsme ovšem nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom věděli, co nám bylo od Boha darováno.

13 O tom také mluvíme (ne slovy, jímž učí lidská moudrost, ale slovy, jímž vyučuje Duch Svatý), když spojujeme duchovní věci [s] duchovními.

14 Ale přirozený člověk nepřijímá věci Božího Ducha, neboť jsou mu bláznovstvím, a nemůže [je] poznat, protože musí být posuzovány duchovně.

15 Kdo však [je] duchovní, posuzuje všechno, sám pak není posuzován od nikoho.

16 Neboť: "Kdo poznal Pánovu mysl, aby ho poučil?" A my máme mysl Kristovu! (NBK)

Židům 1:1 Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky,

2 [ale] v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze [svého] Syna, jehož ustanovil za dědice všeho a skrze něhož také stvořil světy.

3 On je jase [jeho] slávy a vyjádřením jeho podstaty; slovem své moci udržuje všechno, [co je]. Když sám skrze sebe vykonal očistění našich hříchů, posadil se po pravici Velebnosti na výsostech

4 a stal se o to vznešenějším, než [jsou] andělé, oč význačnější jméno než oni přijal za dědictví.

5 Vždyť kterému z andělů kdy řekl: "Ty jsi můj Syn; dnešního dne jsem tě zplodil"? A znovu: "Já mu budu otcem a on mi bude Synem."

6 A znovu, když přivádí Prvorozeného na svět, říká: "A klanějte se mu všichni Boží andělé!"
7 O andělech sice říká: "On činí své anděly větry a své služebníky plameny ohně,"
8 ale o Synu říká: "Tvůj trůn, [ó] Bože, [je] na věky věků; žezlo spravedlnosti [je] žezlem tvého království."
9 Miloval jsi spravedlnost a nenáviděl jsi nepravost; proto tě, [ó] Bože, pomazal tvůj Bůh olejem veselí nad [všechny] tvé společníky."
10 A [dále]: "Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi a nebesa jsou dílem tvých rukou.
11 Ona pominou, ty však zůstáváš; všechna zestárnou jako roucho.
12 Svineš je jako plášť a budou změněna; ty však jsi tentýž a tvá léta [nikdy] nepřestanou."
13 A kterému z andělů kdy řekl: "Sed' po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou?"
14 Nejsou snad všichni služebními duchy, posílanými k službě těm, kdo se mají stát dědici spasení? (NBK)

Bůh skrze Ježíše a skrze Ducha Svatého zjevil lidem co musí učinit (tedy jaká je Boží vůle), aby mohli přijmout Boží dar spásy (tj. záchrany před Božím trestem za hříchy, kterých se dopustili): 1) musí uvěřit, že Ježíš je Kristus (Mesiáš, Spasitel) a Pán (vládce), 2) musí učinit pokání ze svých hříchů (tj. odvrátit se od hříšného způsobu života), 3) musí vyznat Ježíše jako svého Pána, 4) musí být ponořeni pod vodu (křest) ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů.

Marek 16:16 Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. (EB)

Skutky apoštolské 2:36 Ať tedy ví s jistotou všechen dům Izraele, že Bůh ho učinil Pánem a Kristem - toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali."

37 A když [to] slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratři?"

38 Petr jim tedy řekl: "Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého.

39 To zaslíbení totiž [platí] vám i vašim potomkům i všem, kdo [jsou] daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh."

40 Dosvědčoval [to] ještě mnoha jinými slovy a vyzýval [je]: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!"

41 Ti, kteří ochotně přijali jeho slova, tedy byli pokřtěni. V ten den se připojilo okolo tří tisíc duší

42 a zůstávali v apoštolském učení a ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách. (NBK)

Římanům 10:8 Co tedy říká? "Blízko tebe je slovo; ve tvých ústech a ve tvém srdci." - to jest to slovo víry, které kážeme:

9 Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.

10 Srdcem se totiž věří ke spravedlnosti a ústy se vyznává ke spasení.

11 Vždyť Písmo říká: "Žádný, kdo v něho věří, nebude zahanben." (NBK)

Jak by mohl nějaký člověk meditací a poznáváním sebe sama přijít na to, že toto je Boží vůle?

22. Existuje více cest k Bohu?

Pavel 22: Kdybych to měl srovnat, tak křesťanství a islám jsou jako studium knihy o Austrálii a víra ve vše, co je tam napsáno. Budhismus a některá další Východní náboženství a moderní

náboženství, která z těch Východních vycházejí, by pak byly návodem na stavbu lodi, mapou, kursem o navigaci, teorií, kterou musí člověk uvést do praxe - postavit loď a vydat se na cestu do Austrálie - výsledkem by pak bylo vidět a zažít ji na vlastní oči a další smysly. Domnívám se také, že vyspělá náboženství dávají člověku prostor. Např. Budha řekl: "Believe nothing, no matter where you read it, no matter who said it, no matter if I said it, unless it agrees with your own reason and common sense." (překlad RH: *Nevěřte ničemu bez ohledu na to, kde to čtete, bez ohledu na to, kdo to řekl, bez ohledu na to, jestli jsem to řekl, ledaže by to bylo v souladu s vaším úsudkem a zdravým rozumem.*) Stejný princip má scientologie: "In Scientology no one is asked to accept anything as belief or on faith. That which is true for you is what you have observed to be true. An individual discovers for himself that Scientology works by personally applying its principles and observing or experiencing results." (překlad RH: *Ve scientologii není nikdo žádán, aby přijal cokoliv jako víru nebo na základě víry. Pravdou pro vás je to, co jste vypožadovali, že je pravdivé. Jednotlivec objevuje pro sebe, že scientologie funguje na základě osobního uplatňování její principů a pozorování nebo zakoušení výsledků.*) Jinými slovy, domnívám se, že existuje více cest k Bohu a že kdyby člověk opravdu analyzoval a rozuměl jiným náboženstvím, zjistil by, že nejsou v rozporu, tak jak se mohou zdát.

Robert 22: Pokud existuje více cest k Bohu, tak Boží Syn Ježíš Kristus zemřel na kříži zbytečně. Bůh zbytečně obětoval to nejdražší, co měl, aby obětí svého Syna Ježíše Krista mohl nabídnout spásu lidem před trestem za jejich hříchy, který si vyžaduje Boží svatost a spravedlivost. Boží Syn Ježíš Kristus zbytečně protrpěl muka na kříži a v agonii zemřel kvůli mých hříchům i Tvým hříchům, jakož i hříchům všech lidí, kteří kdy žili a kteří kdy budou žít na zemi. Stejně zbytečně vstal z mrtvých. Proč toto vše náš nebeský Bůh Otec a Boží Syn Ježíš Kristus zbytečně podstupovali před cca 2000 lety, když nějaký Budha již dávno předtím přišel na méně drastické řešení?

Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby **žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.** (NBK)

Skutečně byl Budha rozumnější než Bůh a přišel na řešení? Duch Svatý, který zjevil apoštolům Boží vůli a dal jim moc konat zázraky na potvrzení její pravdivosti říká skrze apoštoly, prostřednictvím kterých veřejně vykonal zázrak uzdravení člověka od narození chromého, že spása je pouze v Ježíši Kristu a v nikom jiném, protože lidem není dáno jiné jméno pod nebem, v němž bychom měli být spaseni:

Skutky apoštolské 4:8 Tehdy jim Petr, naplněn Duchem Svatým, řekl: "Vůdcové lidu a starší Izraele: 9 Poněvadž jsme dnes vyslýcháni pro dobrý skutek při nemocném člověku, kterým byl uzdraven, 10 ať je známo vám všem i všemu lidu Izraele, že ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, jehož Bůh vzkřísil z mrtvých, skrze toho stojí před vámi tento [člověk] zdravý. 11 To je ten ,kámen zavržený[] vámi staviteli, který se stal hlavním [kamenem] klenby'. 12 **A v nikom jiném není spasení, protože lidem není dáno jiné jméno pod nebem, v němž bychom měli být spaseni.**" (NBK)

To vylučuje Budhu i jakéhokoliv dalšího člověka jako cestu k Bohu.

Tebou uváděný princip, který měl formulovat Budha je naprosto nepoužitelný na poznání pravdivé Boží vůle. Jak mám podle vlastního úsudku a zdravého rozumu poznat, že je Boží vůle, abych uvěřil v to, že tesař z Nazaretu, který nedokázal zachránit sám sebe před ponižujícím utrpením a smrtí na kříži je spasitelem světa, který mi nabízí věčný život? Vždyť z pohledu mnohých lidí něco takového odporuje racionálnímu úsudku a zdravému rozumu. To je důvod, pro který se ukřižovaný Spasitel stal pro Židy kamenem úrazu a pro pohany bláznovstvím. Proto mnozí odmítli Ježíše jako

spasitele.

1 Korintským 1:18 Neboť slovo kříže je těm, kteří hynou, bláznovstvím, ale pro nás, kteří docházíme spasení, je [to] Boží moc.

19 Je přece napsáno: "Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhnou."

20 Kde [je] moudrý? Kde zákoník? Kde [je] myslitel tohoto věku? Neobrátil Bůh moudrost tohoto světa v bláznovství?

21 Když totiž v Boží moudrosti svět nepoznal Boha skrze moudrost, zalíbilo se Bohu spasit věřící skrze bláznivost kázání.

22 Židé totiž žádají znamení, Řekové zase hledají moudrost,

23 ale my kážeme Krista ukřižovaného - pohoršení pro Židy a bláznovství pro Řeky,

24 těm však, kteří jsou povoláni, jak Židům, tak Řekům, Krista - Boží moc a Boží moudrost.

25 Protože Boží bláznivé je moudřejší než lidé a Boží slabé je silnější než lidé. (NBK)

Jak mám podle vlastního úsudku a zdravého rozumu poznat, že je Boží vůle, abych byl pokřtěn ponořením pod vodu ve jménu Ježíše Krista na odpuštění mých hříchů a že bez toho mi nejsou odpuštěny hříchy a i kdybych sebevíc věřil, že Ježíš Kristus je Spasitel, bez křtu na odpuštění hříchů jsem ztracen a čeká mě věčné utrpení v oddělení od Boha kvůli hříchům, kterých jsem se dopustil a které mi Bůh nemohl skrze Ježíše Krista odpustit, protože jsem neposlechl Jeho vůli nedal se pokřtít na odpuštění mých hříchů?

Boží vůle byla lidem zjevena Ježíšem Kristem a Duchem Svatým a její pravdivost byla potvrzena veřejnými zázraky (kříšení mrtvých, uzdravování slepých a chromých a Kristovým vzkříšením z mrtvých), tedy objektivním způsobem, již v 1. století po Kristu. Takto Bohem zjevená a prokázána Boží vůle je zcela nezávislá od subjektivního úsudku a stejně tak subjektivního "zdravého rozumu" člověka.

Tebou uváděný citát, který se týká scientologie, ve světle "hlubšího" učení Scientologické církve nabývá úplně jiný rozměr. Slyšel jsi někdy o Xenu nebo Xemu? Podle zakladatele scientologie a sci-fi spisovatele, L. R. Hubbarda, byl Xenu diktátorem Galaktické konfederace, který před 75 miliony let za pomoci psychiatrů a pod záminkou daňové kontroly svolal miliardy lidí, paralyzoval je, zmrazil je a unesl je na Zem v kosmické lodi podobné americkému letadlu DC-8. Zde je naskládal kolem vulkánů a nechal spustit vodíkové bomby do vulkánů a společně je odpálil. Duše těchto obětí zbavené těl, které Hubbard nazval thetani byly vymrštěny do vzduchu tím výbuchem. Xenu je zajal a vysál do vakuových zon. Stovky miliard zajatých thetanů byly vzaty do jakéhosi kina, kde byly přinuceny sledovat 3 D film po dobu 36 dnů. To implantovalo "různá zavádějící data" (kolektivně nazvaná R6 implantát) do paměti bezmocných thetanů "ohledně Boha, ďábla ...". R6 implantát zahrnoval i všechna světová náboženství, přičemž Hubbard přičítal vlivu Xenu speciálně římský katolicismus a obraz ukřižování. Thetani v důsledku implantace nových věr ztratili smysl pro osobní identitu, začali se společně shlukovat ve skupinách čítajících několik tisíc thetanů. Každý shluk thetanů se shromáždil do jednoho z několika zbývajících těl (která přežila výbuch vodíkových bomb). Z nich se stali takzvaní tělesní thetani, kteří doposud škodí každému kromě Scientologů, kteří podnikli nutné kroky k tomu, aby se jich zbavili. ... Členové Scientologické církve velice popírají nebo snaží se skrýt příběh Xenu. Příběh Xenu je součástí tajemství Scientologické církve "Pokročilá technologie", jež je normálně zjeveno pouze členům, kteří již přispěli (církvi) velkými částkami peněz. V roce 1988 cena za výuku těchto tajemství od Scientologické církve byla USD 6 500,--. Předtím, než se však scientolog stal způsobilým k tomu, aby mu byla zjevena tato tajemství musel absolvovat předcházející kurzy a zaplatit za ně hodně přes USD 100 000,--. Víra v Xenu a tělesné thetany je požadována po scientologovi, aby mohl pokračovat dál po "mostu k absolutní svobodě". Od těch scientologů, u

kterých se nedostavily výsledky tohoto kurzu je očekáváno, že jej absolvují a zaplatí ještě jednou. (zdroj: <http://en.wikipedia.org/wiki/Xenu>)

Ted' už chápu co Scientologická církev skutečně míní Tebou zmiňovaným citátem: *"Ve scientologii není nikdo žádán, aby přijal cokoliv jako víru nebo na základě víry. Pravdou pro vás je to, co jste vypožadovali, že je pravdivé. Jednotlivec objevuje pro sebe, že scientologie funguje na základě osobního uplatňování její principů a pozorování nebo zakoušení výsledků."* Věřím tomu, že po velice drahém a důkladném výplachu mozku objevují scientologové příběh o Xenu jako pravdu, kterou lze vypožadovat z negativních věcí, které se jim dějí v tomto světě a za kterými stojí zlý Xenu, jehož negativnímu působení úspěšně vzdorují kurzy Scientologické církve až do svého úplného osvobození (synonymum pro blázeň) nebo do posledního centu (podle toho, co nastane nejdříve).

Nerozumím však Tvé domněnce, že existuje více cest k Bohu a že kdyby člověk opravdu analyzoval a rozuměl jiným náboženstvím, zjistil by, že nejsou v rozporu tak, jak se mohou zdát. Jakou analýzou scientologických učení lze zjistit, že nejsou v rozporu s učením Ježíše Krista?

23. Proč by měl být Ježíš jedinou cestou k Bohu?

Pavel 23: Přestože považuji původní a originální křesťanství, které Ty se snažíš najít a porozumět mu, za dobré, je tam jedna zásadní věc, s kterou nemohu souhlasit. A to je právě víra v to, že křesťanství a víra v Ježíše Krista je tou JEDINOU cestou. Nemám zájem nikomu jeho víru zpochybňovat, ale v případě tohoto tvrzení bych udělal výjimku. Proč by měl být Ježíš jediná cesta? Protože to řekl? Ted' budu asi trochu netaktní, ale jak to víš, že to vůbec řekl? Žádná audio/video-nahrávka neexistuje. Neexistuje ani spis, který by Ježíš sám napsal. Nový Zákon byl napsán po jeho ukřižování jinými lidmi - svědky - takže je to z druhé ruky - závislé na jejich paměti a porozumění a záměrech. Mohli se jednotliví autoři domluvit a sjednotit některé části svého svědectví nebo se alespoň vzájemně ovlivnit? Mohla katolická církev někdy v 6. století upravit některé texty Nového Zákona podle svých představ? V té době nebyl knihtisk - knihy byly opisovány ručně - jak nemožné by bylo shromáždit všechny kopie NZ a upravit některé části? Existují nějaká kompletní originální písmena např. z 1. nebo 2. století, která by byla v souladu s dnešní podobou NZ? Tady se ptám doopravdy, protože nevím. Slyšel jsem o svitcích od Mrtvého moře, které dávají autenticitu některým částem Starého zákona. Potom, pokud Ježíš skutečně řekl to, co jiní lidé zapsali jako svědectví, není třeba to chápat v kontextu MÍSTA a ČASU? Jistě, v TÉ DOBĚ a v TOM MÍSTĚ bylo Ježíšovo učení tím nejlepším, co bylo k dispozici. ...a ještě několik století potom. Ježíš působil v jistém čase a na jistém území. V Bibli asi není nic o tom, že by to nějak ohraničoval či omezoval, ale musel nutně vysvětlovat prostým lidem, že existují jiné kontinenty s jinými staršími náboženskými spisy a systémy? Vysvětloval by toto Ježíš rybářům a jiným prostým lidem? Hovořil vůbec o Asii, Indii a takto vzdálených zemích a kontinentech? Zřejmě necítil potřebu takto hovořit, protože mluvil ke konkrétním lidem na konkrétním místě, kde v té době nebylo nutné vysvětlovat nic prostým lidem o Číně a Indii. Pokud Ježíš v Indii nebyl a neznal jiná náboženská písmena, nemohl tedy ani porovnat. Mohl porovnat pouze to, co existovalo v oblasti, kterou on znal. **Byl tedy tou jedinou cestou ve své době a v dané geografické oblasti?**

Robert 23: Na rozdíl od Budhy a dalších duchovních vůdců, Ježíš jediný má autoritu se vyjadřovat k tomu, kolik cest vede k Bohu, protože Ježíš je Bůh (viz. **I. HLEDÁNÍ BOHA - 9. Je Ježíš Kristus podvodník nebo Bůh?, III. HLEDÁNÍ PRAVDY - 1. Je Ježíš Bůh?**). Jako Bůh, který nás stvořil musí tedy vědět nejlépe, kolik cest vede k Bohu. Ježíš říká, že je pouze jediná cesta k Bohu a že tou cestou je On. Tedy, že je jediným Spasitelem lidstva (viz. **II. HLEDÁNÍ ROZUMNÉ VÍRY - 6. Je**

rozumné věřit, že Ježíš Kristus je Spasitel lidstva?).

To, že je Ježíš Bohem a Spasitelem lidstva z jeho hříchů, Ježíš o sobě nejenom tvrdil, ale i prokázal naplněním starozákonních proroctví o příchodu Spasitele, dále svými skutky, kterými demonstroval svou moc nad fyzickým světem (např. proměnil vodu ve víno, pěti bochníky chleba a dvěma rybami nasýtil zástup více než pěti tisíc lidí, kráčel po vodě, utišil bouři, uzdravoval chromé, slepé, atd.), dále moc nad duchovním světem (odpouštěl hříchy lidem, poslouchali ho andělé i démoni), ale hlavně moc nad životem a smrtí (křísil mrtvé, sám vstal z mrtvých).

Tím, že vstal z mrtvých potvrdil pravdivost všeho, co učil, jakož i Božskou autoritu všeho, co učil. On zemřel, aby nabídl záchranu před trestem za hříchy všem lidem, kteří v něj věří (mají činnou víru – tedy, podle ní jednají). Jeho učení a spása jsou univerzální. Evangelium – dobrá zpráva o tom, že Ježíš Kristus zemřel za naše hříchy, byl pohřben a vstal z mrtvých, je Boží moc ke spáse KAŽDÉHO, KDO V NĚJ VĚŘÍ:

1 Korintským 15:1 Připomínám vám, bratři, evangelium, které jsem vám kázal, které jste přijali a v němž stojíte,

2 skrze něj také docházíte spasení (pokud se držíte slova, které jsem vám kázal - jinak byste uvěřili nadarmo).

3 Předal jsem vám totiž především to, co jsem také přijal: že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem

4 a že byl pohřben a třetího dne byl vzkříšen podle Písem

5 a že se ukázal Kéfovi a potom dvanácti.

6 Poté se ukázal více než pěti stům bratrů najednou, z nichž většina dosud žije a někteří zesnuli.

7 Pak se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům

8 a naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.

9 Já jsem přece nejmenší z apoštolů; [ani] nejsem hoden být apoštolem nazýván, protože jsem pronásledoval Boží církev. (NBK)

Římanům 1:16 Nestydím se totiž za Kristovo evangelium, neboť je [to] Boží moc ke spasení každého, kdo věří, předně Žida, ale i Řeka. (NBK)

Jan 1:1 Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.

2 To bylo na počátku u Boha.

3 Všechno povstalo skrze něj a bez něho nepovstalo nic, co je.

4 V něm byl život a ten život byl světlo lidí.

5 A to světlo svítí ve tmě, ale tma ho nepohltila.

6 Byl člověk poslaný od Boha, jehož jméno [bylo] Jan.

7 Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom Světle, aby skrze něho všichni uvěřili.

8 On nebyl to Světlo, ale [přišel], aby o tom Světle vydal svědectví.

9 [Tento] byl to pravé Světlo, jež osvětluje každého člověka přicházejícího na svět.

10 Byl na světě, a svět povstal skrze něj, ale svět ho nepoznal.

11 Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali.

12 Ale všem, kteří ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, [totiž] těm, kteří věří v jeho jméno,

13 kteří jsou zrozeni ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

14 A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (a viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou [má]. Jednorozený od Otce), plné milosti a pravdy. (NBK)

Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.

17 Bůh totiž neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale **aby svět byl skrze něho spasen.**

18 Kdo v něj věří, není souzen, ale **kdo nevěří, je již odsouzen; neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Božího Syna.** (NBK)

Jan 3:36 Kdo věří v Syna, má věčný život; **kdo ale Synu nevěří, nespatří život a zůstává na něm Boží hněv.**" (NBK)

Jan 5:24 "Amen, amen, říkám vám: Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.

25 Amen, amen, říkám vám: Přichází hodina, a již je [zde], kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna a ti, kteří uslyší, budou žít.

26 Neboť jako má Otec život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě,

27 a dal mu také moc, aby konal soud, protože je Syn člověka.

28 Nedivte se tomu; vždyť **přichází hodina, kdy všichni, kteří [jsou] v hrobech, uslyší jeho hlas**

29 **a vyjdou - ti, kdo konali dobro, [budou] vzkříšení k životu, ale ti, kdo konali zlo, [budou] vzkříšení k soudu.** (NBK)

Jan 6:35 Ježíš jim však řekl: "Já jsem ten chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.

36 Ale řekl jsem vám, že jste mě i viděli, a nevěříte.

37 Všechno, co mi dává Otec, přijde ke mně; a toho, kdo ke mně přichází, jistě nevyženu ven.

38 **Sestoupil jsem totiž z nebe,** ne abych konal svou vůli, ale vůli Toho, který mě poslal.

39 A toto je vůle Otce, který mě poslal - abych nic [z] toho, co mi dal, neztratil, ale vzkřísil to v poslední den.

40 Neboť **toto je vůle Toho, který mě poslal - aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl věčný život. A já ho vzkřísím v poslední den.**" (NBK)

Jan 6:47 Amen, amen, říkám vám: Kdo věří ve mne, má věčný život.

48 Já jsem ten chléb života.

49 Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli.

50 Toto je ten chléb sestupující z nebe, aby ten, kdo z něho jí, nezemřel.

51 Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Bude-li někdo jíst ten chléb, bude žít na věky. A chléb, který já dám, **je mé tělo, které dám za život světa.**" (NBK)

Jan 11:21 Marta tedy řekla Ježíši: "Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel.

22 Ale i teď vím, že o cokoli bys Boha požádal, [to] ti Bůh dá."

23 Ježíš jí řekl: "Tvůj bratr vstane."

24 Marta mu řekla: "Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den."

25 Ježíš jí řekl: **"Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít.**

26 **A každý, kdo žije a věří ve mne, jistě nezemře navěky.** Věříš tomu?"

27 Řekla mu: "Ano, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi Kristus, Boží Syn, který má přijít na svět."

28 A když to pověděla, odešla a tajně zavolala Marii, svou sestru, se slovy: "Mistr je tu a volá tě."

29 A ona, jakmile [to] uslyšela, rychle vstala a šla k němu.

30 Ježíš však ještě nepřišel do městečka, ale byl na tom místě, kam mu vyšla naproti Marta.

31 Když tedy Židé, kteří byli s Marií v domě a utěšovali ji, uviděli, že rychle vstala a šla ven, šli za ní se slovy: "Jde ke hrobu, aby tam plakala."

32 Jakmile tedy Marie přišla [tam], kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla k jeho nohám a řekla mu: "Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel."

33 Když tedy Ježíš spatřil, jak pláče a jak pláčou Židé, kteří přišli s ní, v duchu zasténal a zarmoutil se.

34 Potom řekl: "Kam jste ho položili?" Řekli mu: "Pane, pojď a podívej se."
35 Ježíš se rozplakal.
36 Židé tedy řekli: "Hleďte, jak ho měl rád!"
37 Někteří z nich však řekli: "Nemohl snad ten, kdo otevřel oči slepého, způsobit také, aby tento [člověk] nezemřel?"
38 Ježíš tedy znovu sám v sobě zasténal a přišel ke hrobu. Byla [to] jeskyně a na ní ležel kámen.
39 Ježíš řekl: "Odvalte ten kámen." Marta, sestra toho mrtvého, mu řekla: "Pane, už zapáchá, vždyť je [v hrobě] čtvrtý den!"
40 Ježíš jí řekl: "Neřekl jsem ti, že budeš-li věřit, uvidíš Boží slávu?"
41 Zvedli tedy kámen [z místa], kde byl ten mrtvý pochován. Ježíš pozvedl oči vzhůru a řekl: "Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel."
42 Já vím, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem [to] kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že jsi mě poslal."
43 A když to řekl, zavolal mocným hlasem: "Lazare, pojď ven!"
44 A ten, který zemřel, vyšel [ven]. Měl ruce i nohy svázané plátny a jeho tvář byla ovinuta rouškou. Ježíš jim řekl: "Rozvažte ho a nechte [ho] odejít."
45 Tehdy mnozí z těch Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš udělal, uvěřili v něho. (NBK)

Jan 12:44 Tehdy Ježíš zvolal: "Kdo věří ve mne, věří ne ve mne, ale v Toho, který mě poslal,
45 a kdo mě vidí, vidí Toho, který mě poslal.
46 Já, světlo, jsem přišel na svět, aby žádný, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.
47 A jestliže někdo slyší má slova a nevěří, já ho nesoudím; nepřišel jsem totiž, abych soudil svět, ale abych svět spasil.
48 Kdo mě odmítá a nepřijímá moje slova, [ten] má, kdo by ho soudil. Slovo, které jsem mluvil, to ho bude soudit v poslední den. (NBK)

Jan 14:1 "Ať se vaše srdce nermoutí. Věříte v Boha, věřte i ve mne.
2 V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby [to tak] nebylo, pověděl bych vám.
3 Jdu, abych vám připravil místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli [tam], kde jsem já.
4 A kam já jdu, víte, i cestu znáte."
5 Tomáš mu řekl: "Pane, nevíme, kam jdeš. A jak můžeme znát cestu?"
6 Ježíš mu řekl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.
7 Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce; a od nynějška ho znáte a viděli jste ho."
8 Filip mu řekl: "Pane, ukaž nám Otce a [to] nám stačí."
9 Ježíš mu řekl: "Tak dlouhý čas jsem s vámi a nepoznal jsi mě, Filipe? Kdo viděl mne, viděl Otce; jak to, [že] tedy říkáš: 'Ukaž nám Otce'?"
10 Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám od sebe, ale Otec, který ve mně přebývá, on dělá ty skutky.
11 Věřte mi, že já [jsem] v Otci a Otec ve mně; alespoň kvůli těm samotným skutkům mi věřte."(NBK)

Jan 17:1 Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: "Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe,
2 stejně, jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný.
3 A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.
4 Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil.
5 A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve, než byl svět. (EB)

Jan 20:26 A po osmi dnech byli jeho učedníci znovu uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel (a dveře byly zavřené) a postavil se doprostřed a řekl: "Pokoj vám."

27 Potom řekl Tomášovi: "Dej svůj prst sem a pohleď [na] mé ruce, vztáhni svou ruku a vlož [ji] do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící."

28 A Tomáš odpověděl slovy: "**Můj Pán a můj Bůh!**"

29 Ježíš mu řekl: "Tomáši, uvěřil jsi, protože jsi mě viděl. Blaze těm, kteří neviděli, a uvěřili."

30 Ježíš ovšem před svými učedníky udělal i mnoho jiných zázraků, které nejsou zapsány v této knize.

31 Ale tyto jsou zapsány, abyste **uvěřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste, když budete věřit, měli život v jeho jménu.** (NBK)

Filipským 2:5 Necht' je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši:

6 Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl,

7 nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka

8 se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.

9 Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno,

10 **aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí -**

11 **a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.**

12 A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní - nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti - s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení.

13 Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.

14 Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování,

15 abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět,

16 držte se slova života, abych se vámi mohl pochlubit v den Kristův, že jsem nadarmo neběžel ani se nadarmo nenamáhal. (EB)

2 Tesalonickým 1:6 U Boha je totiž spravedlivé, aby těm, kdo vás sužují, bylo odplaceno soužením

7 a vám, kdo jste sužováni, odpočinutím s námi, až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly

8 a **v ohnivém plameni uvede pomstu na ty, kdo neznají Boha a nejsou poslušni evangelia našeho Pána Ježíše Krista.**

9 Ti ponesou trest věčné záhuby, [odloučení] od Pánovy tváře a od slávy jeho moci,

10 v ten den, kdy přijde, aby byl oslaven ve svých svatých a ukázal se jako podivuhodný ve všech věřících - neboť jste uvěřili našemu svědectví mezi vámi. (NBK)

Matouš 25:31 "Když pak přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni svatí andělé, tehdy se **posadí na trůnu své slávy.**

32 **Všechny národy budou shromážděny před ním a on je oddělí jedny od druhých,** tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů.

33 Ovce postaví po své pravici, ale kozly po levici.

34 Potom Král řekne těm po své pravici: **Pojďte vy, kdo jste požehnání od mého Otce, přijměte za své dědictví to království, které je pro vás připraveno od založení světa.**

35 Neboť jsem hladověl a [vy] jste mi dali najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi napít, byl jsem cizincem a přijali jste mě.

36 [Byl jsem] nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocný a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou.'

37 Tehdy mu ti spravedliví odpovědí: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového a nakrmili [tě], anebo žíznavého a dali jsme [ti] napít?

- 38 Kdy jsme tě viděli jako cizince a přijali [tě], anebo nahého a oblékli [tě]?
- 39 Kdy jsme tě viděli nemocného anebo v žaláři a přišli jsme k tobě?
- 40 A Král jim odpoví: „Amen, říkám vám, [že] cokoli jste udělali pro nejmenšího z těchto mých bratrů, to jste udělali pro mě.”
- 41 Těm po levici však tehdy řekne: „Jděte ode mě, vy proklatí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly.”
- 42 protože jsem hladověl, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít.
- 43 Byl jsem cizincem, a nepřijali jste mě, nahý, a neoblékli jste mě, [byl jsem] nemocný a ve vězení, a [vy] jste mě nenavštívili.”
- 44 Tehdy mu odpovědí i oni a řeknou: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého nebo jako cizince nebo nahého nebo nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?”
- 45 A [on] jim odpoví: „Amen, říkám vám, [že] cokoli jste neudělali pro nejmenšího z těchto, to jste neudělali pro mě.”
- 46 A [tak] titο půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.” (NBK)

Pokud to tedy shrnu, Ježíš je jediná cesta k Bohu, ne proto, že to řekl pouhý člověk Ježíš, ale proto, že to řekl Bůh Ježíš Kristus a prokázal to tím, že vstal z mrtvých. Bůh je Bohem univerzálním. Jeho poselství o záchraně je univerzální a když si pozorně přečteš výše uvedené verše, tak uvidíš, že nepřipouštět žádný jiný, než univerzální výklad. Jak rovněž vyplývá z výše uvedených veršů, Ježíš není jenom univerzálním Spasitelem, ale i soudcem.

Nepřijímáš-li to z důvodu, že neexistuje žádná audio/video nahrávka Ježíšových slov, tak podle stejné logiky nemůžeš přijmout nic z toho, co se píše v Bibli. Ze stejného důvodu nemůžeš přijmout nic z Buddhismu, Islámu a dalších náboženství.

Nepřijímáš-li to z důvodu, že to Ježíš sám nezapsal, tak omezuješ okruh přípustných důkazních prostředků pod úroveň, která byla standardní již v době, kdy žil Abraham (cca před 4 tisíci lety) a která je standardní do dnešní doby. Svědectví nezaujatých svědků má totiž stejnou důkazní hodnotu, jakou by měl spis prokazatelně napsaný Ježíšem, pokud by takový spis existoval. Písemná svědectví apoštolů a dalších pisatelů Novozákonních Písem Bible jsou zcela nezaujata, protože člověk nemohl získat vůbec žádnou materiální výhodu tím, že se stal křesťanem v 1.století po Kristu. Naopak, ocitl se na okraji společnosti v kastě vyvrhelů, která byla nábožensky, ekonomicky i sociálně pronásledována ze strany Židů, Římské říše i pohanských národů. Četl jsi, co dělal s křesťany Nero? Dal je upalovat je zaživa, systematicky je vyvražďoval, dal je přibíjet na kříže, předhazoval je lvům a jiný divokým zvířatům. Proč něco takového křesťané podstupovali? Kvůli lži, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých?

Jedna věc je věřit lži, že nějaký tesař Ježíš z Nazaretu, kterého přibili na kříž římský pohan a který zemřel tou nejpotupnější smrtí, vstal z mrtvých a je spasitelem světa, jež dá lidem, kteří mu věří a spoléhají v něj věčný život ve svém nebeském království. Avšak druhá věc je kvůli takové lži zemřít se svou manželkou a dětmi, když stačí se pár slovy zříci Ježíše Krista, zachránit sobě a své rodině život a jít domů. Avšak ranní křesťané raději podstoupili strašnou smrt, než aby se zřekli Ježíše Krista. Proč? Kvůli svědectví apoštolů nebo dalších svědků o Ježíšových zázracích a jeho vzkříšení z mrtvých, pokud oni sami nebyli svědky některých z těchto událostí. Na podkladě těchto důkazů uvěřili, že Ježíš je Kristus (Spasitel), který jim dá věčný život.

Podle tradice rovněž většina apoštolů Ježíše Krista zemřela násilnou smrtí kvůli hlásání Ježíšova vzkříšení z mrtvých. Jaký motiv by měli k podvádění tím, že by se smluvili a “sjednotili” své svědectví a jak by to mohli udělat, když v jejich době žili lidé, kteří osobně slyšeli Ježíšovo učení, viděli Ježíše, Jeho zázraky, Jeho ukřižování a smrt, jakož i viděli vzkříšeného Ježíše z mrtvých? Buďto

apoštolové vzkříšeného Ježíše viděli a s svědčí o něm anebo ho neviděli a nemohou o něm podat pravdivé svědectví. Pokud by však hlásali, že Ježíš vstal z mrtvých a On ve skutečnosti nevstal, proč by to dělali? Z jakých pohnutek? A kdo by z Židů a pohanů uvěřil, že Ježíš je Spasitel lidstva a byl ochoten za to zemřít?

Ty by jsi uvěřil, kdyby Ti někdo řekl v 1. století, že nějaký Ježíš z Nazaretu, který byl veřejně popraven jako zločinec, vstal z mrtvých a když ho budeš následovat, tak Ti dá věčný život? Uvěřil by jsi tomu, ač by jsi ho osobně neznal, nebyl svědkem a ani neznal svědka ničeho mimořádného z jeho života, co by dávalo nějakou váhu takovému poselství? Navíc, pokud by jsi tomu (ač bez jakýchkoliv důkazů) skutečně uvěřil, tak se Tě zřekne rodina a přátelé, přijdeš o práci a další nenajdeš a máš dobrou šanci, že Tvůj život skončí také na popravišti, ne-li přímo v cirku. Proč by jsi uvěřil něčemu takovému a bez jakýchkoliv důkazů? Jaký by jsi k tomu měl motiv? Představ si však, že onen Ježíš z Nazaretu za svého života uzdravoval slepé a chromé, křísil mrtvé, sytil hladové davy tisíců lidí z malého množství jídla. Ty jsi slyšel Jeho učení o Boží lásce, viděl jeho zázraky, které byly výrazem Boží lásky k lidem, viděl jeho úděsný skon na kříži, aniž se dopustil jakéhokoliv zločinu a pak jsi slyšel apoštoly, jak směle a veřejně svědčí o Jeho vzkříšení z mrtvých (ač po smrti Ježíše se ukrývali z obavy o svůj vlastní život). Přitom Ježíšův hrob hlídáný vojáky je prázdný a náboženská elita Židů, která dosáhla Ježíšovy popravy není schopná předložit Ježíšovo mrtvé tělo k vyvracení fámy o Jeho vzkříšení. Navíc, kromě apoštolů jsou zde stovky dalších žijících svědků, kteří viděli Ježíše po Jeho vzkříšení a svědčí o tom. Uvěřil by jsi pak na podkladě těchto důkazů v to, že Ježíš vstal z mrtvých a že Ti může dát věčný život? Pokud ano, tak není důvod zpochybňovat pohnutky lidí, kteří v 1. století po Kristu ze stejných důvodů uvěřili v Ježíše jako svého Spasitele, který jím dá věčný život, bez ohledu na to, že o ten dočasný pozemský měli zanedlouho přijít v cirku. Je skutečností, že biblické křesťanství v tomto nemá žádnou paralelu mezi jinými náboženstvími.

Pokud Tě náhodou napadá Islám, pak to není správná paralela minimálně z těchto důvodů: Islám byl takřka od svého počátku (poté, kdy Muhammad utekl z Mekky) šířen mečem. Muhammad v Koránu vyzývá muslimy k zabíjení nemuslimů nebo minimálně k jejich podrobení jako nějaké méněcenné skupiny lidí:

“A až uplynou posvátné měsíce, pak zabíjejte modloslužebníky, kdekoliv je najdete, zajímejte je, obléhejte je a chystejte proti nim všemožné nástrahy! ...” (Súra 9 Pokání, verš 5)
“Bojujte proti těm, kdož nevěří v Boha a v den poslední nezakazují to, co zakázal Bůh a Jeho posel, a kteří neuctívají náboženství pravdy, z těch, kterým se dostalo Písma – dokud nedají poplatek přímo vlastní rukou, jsouce poníženi.” (Súra 9 Pokání, verš 29)

Jak ranní muslimové, tak lidé, kteří konvertovali k Islámu měli z toho materiální i jiné výhody. Ti první podíl na kořisti nejdříve z přepadávání karavan později celých říší. Ti druhí si zachránili alespoň život. Další podstatný rozdíl mezi ranními křesťany a ranními muslimy spočívá v tom, že ranní křesťané se pro svou víru v Ježíše Krista nechali třeba i zavraždit jinými lidmi, zatímco ranní muslimové pro svou víru v to, co napsal Muhammad, vraždili jiné lidi, třebaže přitom sami přišli o život. Pro pravověrného muslima (který opravdu věří tomu, co je zapsáno v Koránu a praktikuje to) a pro pravověrného křesťana (který opravdu věří tomu, co je zapsáno v Novozákonních Písmech Bible a praktikuje to) totiž není “nevěřící” totéž, ač oba věří, že právě to jejich náboženství je jediné pravé. Rozdíl je v tom, že pravověrný muslim věří v souladu s Koránem, že všechna ostatní náboženství (tedy vyjma Islámu), musí být poražena (Súra 61:9) a pro dosažení tohoto cíle a k získání vstupenky do ráje je ochoten poslechnout Muhammadovu výzvu k zabíjení a podrobování nevěřících. Pravověrný křesťan podle Ježíšova příkladu naopak miluje (řecky agapao, tj. usiluje o dobro) všech lidí i nevěřících a chce je přivést k Bohu.

Pokud jde o katolickou církev, tak ta v žádném případě nemohla ani v 6. a ani v jiném století upravit texty Nového zákona a to minimálně z těchto důvodů: Katolická církev se formovala v průběhu několika staletí a při své postupné expanzi do Evropy používala latinské překlady Bible. Její moc v žádném případě nesahala do Asie, kde již v 1. století po Kristu byla pulzující centra křesťanství v Malé Asii (dnešní Turecko) a Sýrie (zejména poté, kdy v roce 70 po Kristu Římská vojska srovnala Jeruzalém se zemí), jež používala řeckých opisů původních, řecky psaných Novozákonních Písem Bible. Později bylo toto území dobyto muslimy.

Kánon Řeckých Písem (dále též jen "NZ") má 27 knih, které jsou nejlépe zdokumentovanými knihami starověku, přestože popisují narození, učení, skutky, smrt a vzkříšení židovského tesaře z bezvýznamné provincie na periferii Římského impéria a vznik křesťanství. Dochovalo se cca 3 tisíc řecky psaných manuskriptů NZ nebo jeho částí a dalších cca 2 tisíc řecky psaných manuskriptů, ve kterých je text NZ uspořádán ve formě lekcionáře pro denní čtení. Dále existuje cca 8 tisíc latinsky psaných a cca 2 tisíc jinojazyčných starověkých rukopisů. Nejranější je řecký papýrový fragment Rylandův nalezený v Egyptě z období cca r. 125-135 po Kristu, který obsahuje Evangelium podle Jana 18:31-33, 37-38.

Nejlepší a nejdůležitější manuskripty NZ jsou obsaženy v následujících písemnostech:

- a) řecký Codex Vaticanus a řecký Codex Sinaiticus – cca r. 350 po Kristu, jež dělí od pisatelů NZ maximálně 300 let a od smrti posledního z nich - apoštola Jana cca 250 let;
- b) starý latinský překlad – původně vyhotoven asi kolem r. 150 po Kristu; jeho nejstarší existující opisy vznikly cca r. 350 po Kristu; asi 20 z nich a několik fragmentů zůstalo zachováno; protože je zpětně datován až téměř do doby sepsání poslední knihy NZ, je zdaleka nejdůležitější z latinských verzí (*převzato z knihy Třikrát o bibli od amerického autora Neil R. Lightfoot, tisk LOGOSPRESS, Vídeň 1984*)
- c) latinská vulgáta – revize starého latinského překladu Jeronýmem z přelomu 4. a 5. století po Kristu;
- d) řecký Codex Alexandrinus, řecký Kodex Washingtonský, Kodex Ephraemi - cca 5 století po Kristu;
- e) řecko-latinský Codex Bezae z 5. nebo 6. století po Kristu.

Srovnáním všech dostupných manuskriptů Novozákonních Písem Bible, včetně cizojazyčných překladů, lekcionářů, jakož i písemných památek ranních křesťanů prvních století, kteří hojně citují z Novozákonních Písem Bible, se zabývá textová kritika. Textová kritika je vědní obor, který zkoumá a porovnává varianty biblických textů a snaží se určit znění biblického textu, které nejvěrněji odpovídá originálu. Několik komentářů textových kritiků ke spolehlivosti biblických textů: "úplná shoda ve většině slov NZ" (Thiessen); "pouze 1/1000 slov NZ v pochybnosti" (Westcott, Hort); Sir Frederic George Kenyon (*1863 - †1952), britský paleograf, biblický a klasický učenec, ředitel Britského Muzea a prezident Britské Akademie, uvedl: "Křesťan může vzít celou Bibli a říci bez obav nebo pochybností, že má v ruce právě Boží slovo, které se uchovalo z generace na generaci až do naší doby bez podstatných ztrát." (*poslední citát převzat z knihy Třikrát o bibli od amerického autora Neil R. Lightfoot, tisk LOGOSPRESS, Vídeň 1984*) (*více viz. II. HLEDÁNÍ ROZUMNÉ VÍRY - 5. Je rozumné věřit, že Bible je Boží Slovo?*)

Ježíš Kristus svým vzkříšením z mrtvých prokázal, že je Bůh a že Jeho Slovo má Božskou autoritu. Ježíš je Stvořitel, který stvořil vesmír a vše, co existuje. On je Pánem vesmíru a všeho, v čem je život, i všeho, v čem život není. Je pro všemohoucího Boha obtížné uchovat pro lidi svou vůli v takové podobě, v jaké si to Bůh přeje? Pokud by to nedokázal, tak by nemohl být Bohem a pak skutečný Bůh, který je absolutní ve všech ohledech ani nemůže existovat a je to jen fikce, kterou si stvořil člověk. Když pozoruješ svět kolem sebe a vesmír, je toto závěr, ke kterému lze rozumně dospět? Anebo je jediným rozumným závěrem, že všemohoucí Bůh existuje? Bůh, který je všemohoucí i v tom

ohledu, že pro lidi dokáže uchovat svou vůli? (viz. **II. HLEDÁNÍ ROZUMNÉ VÍRY - 1. Je rozumné věřit v existenci Boha? II. HLEDÁNÍ ROZUMNÉ VÍRY - 2. Je rozumné věřit, že člověk byl stvořen Bohem?**) Závěr, že všemohoucí Bůh uchoval svou vůli pro lidi do dnešní doby nepřipouští žádnou jinou rozumnou alternativu.

24. Proč by Bůh posílal jen jednu bytost?

Pavel 24: Další otázkou by bylo, proč by Bůh posílal jen jednu bytost - jen jednou - a jen do jedné oblasti. Neposlal by nikoho do Indie, Číny a jinam? Teď bych se ptal, co tomu říká Tvůj rozum ne Bible. Kdybys byl Bůh, neposlal bys více bytostí na více míst, tak aby bylo vytvořeno více cest k Bohu, z nichž by si pak lidé mohli vybrat tu nejlepší nebo se dobrat poznání Boha studiem více cest? Nedávalo by to mnohem větší smysl? Nebyl Ježíš poslán na Zemi s určitým posláním, ale bylo na něm, jak si s tím poradí? Kdyby byl v neustálém kontaktu s Bohem, který by mu naštěptával, co má dělat, nezačal by svou kazatelskou činnost mnohem dříve? Např. výše zmíněný guru Nának - zakladatel sikhismu - prý diskutoval o náboženských otázkách již jako dítě. Není mým cílem zpochybňovat Tvoji víru, ale pokud se dostanu k tomu člověku, kterého zmiňuješ na svých stránkách a který na přímý dotaz odpověděl, že to nelze brát tak doslovně, že křesťanství a Ježíš je jediná cesta - ten člověk to řekl z jednoho prostého důvodu - pro většinu lidí je toto nepřijatelné a lidé se domnívají, že toto bylo důvodem pro nesnášenlivost, netoleranci, diskriminaci a náboženské války. Znehodnocuje a uráží to ostatní náboženství. Že je křesťanství dobré - ano. Že je Ježíš jedním z největších duchovních Božích poslů - ano. Ale jediný? Proč by Bůh lpěl na tom, že lidé musí věřit v Ježíše - prostředníka (z pohledu křesťanství syna), když mohou věřit přímo v něj? Není jedno jakou cestou se člověk dobere poznání Boha? Co se týče vzkříšení a zmrtvýchvstání - Východní náboženství mají koncept minulých a tedy i budoucích životů - zde by se opět dalo říci, že duše člověka jakožto obraz/kopie Boha musí být nesmrtelná právě tak jako Bůh sám. Budha například řekl na sklonku svého života, že svou práci zcela nedokončil a že se v budoucnosti objeví nový Budha - probuzený člověk - který jeho práci dokončí. Doufám, že Ti nevadí, že jsem se s Tebou podělil o své názory, tak jako já jsem si rozšířil své obzory tím, že jsem prošel Tvé stránky. Já sám fandím lidem, kteří chtějí porozumět originálním učením a odstranit nánosy interpretací a názorů. Dokonce bráním i Svědky Jehovovi, když je lidé kritizují, i když vím, že mi to oni nikdy neoplatí. Obhajuji i křesťanství jako takové, protože mnoho lidí to kritizuje kvůli náboženským válkám. Na druhé straně, pokud narazím na křesťany, kteří i dnes napadají jiná náboženství, neváhám je "uzemnit" třeba právě příkladem buddhismu, který se nezapletl do válek a násilí, takže by mohli buddhisté tvrdit, že oni jsou ti praví a to na základě činů nikoliv psaných slov.

Čau,
Pavel

Robert 24: Bůh posílal v průběhu historie lidem řadu poslů:

např. Noé v Mezopotámii

Židům 11:7 Vírou Noé, Bohem obeznámený o dosud neviditelných věcech, pečlivě připravil archu k záchraně svého domu. Skrze ni odsoudil svět a stal se dědicem spravedlnosti, jež [vyplývá] z víry. (NBK)

nebo Mojžíš v Egyptě (Egypt byl v té době světovou supervelmocí # 1)

Exodus 10:3 A tak šel Mojžíš s Áronem k faraonovi a řekli mu: "Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: „Jak dlouho se budeš odmítat přede mnou pokořit? Propusť můj lid, aby mi sloužili.
4 Jestliže však odmítáš propustit můj lid, hle, já zítra přivedu na tvé území kobylky.

5 [Ty] přikryjí zemský povrch, takže země nebude [ani] vidět, a sežerou zbytek toho, co se zachránilo, co vám zbylo po tom krupobití. Ožerou všechny stromy, které vám rostou na poli,
6 naplní také tvé domy, domy všech tvých služebníků i domy všech Egypt'anů. [Nic] takového neviděli tví otcové ani otcové tvých otců ode dne, kdy se ocitli na zemi, až do tohoto dne!" Tehdy se [Mojžíš] odvrátil a odešel od faraona.

7 Faraonovi služebníci mu však řekli: "Jak dlouho nám tento [muž] bude pastí? Propust' ty lidi, ať slouží Hospodinu, svému Bohu! Cožpak ještě nechápeš, že Egypt je zničen?" (NBK)

nebo prorok Izajáš a král Chizkijáš v Judsku (Asýrie byla v té době světovou supervelmocí # 1)

2 Paralipomenon 32:7 "Buďte rozhodní a udatní, nebojte se a neděste se asyrského krále ani toho hlučícího davu, který je s ním. S námi je někdo větší než s ním.

8 S ním je paže lidská, ale s námi je Hospodin, náš Bůh, aby nám pomohl a vedl naše boje." Lid se spolehl na slova Chizkijáše, krále judského.

9 Potom Sancheríb, král asyrský, když s celou svou brannou mocí stál proti Lakíši, poslal své služebníky do Jeruzaléma k Chizkijášovi, králi judskému, a k celému Judovi, který byl v Jeruzalémě, se vzkazem:

10 "Toto praví Sancheríb, král asyrský: Na co spoléháte, že chcete zůstat v obleženém Jeruzalémě?

11 Nesvedl vás Chizkijáš? Umoří vás hladem a žízň, když říká: »Hospodin, náš Bůh, nás vysvobodí ze spárů asyrského krále.«

12 Cožpak ten Chizkijáš neodstranil posvátná návrší a oltáře a nenařídil Judovi a Jeruzalému: »Jen před jediným oltářem se budete klanět a na něm budete pálit kadidlo«?

13 Nevíte, co jsem udělal já a moji otcové všem národům zemí? Cožpak dokázali bohové pronárodů těch zemí vysvobodit svou zemi z mých rukou?

14 Který ze všech bohů těch pronárodů, které moji otcové vyhubili jako klaté, dokázal svůj lid vysvobodit z mých rukou? Že by váš Bůh dokázal vysvobodit z mých rukou vás?

15 Ať vás Chizkijáš nepodvádí a ať vás nesvádí; nevěřte mu! Žádný bůh žádného pronároda ani království nedokázal vysvobodit svůj lid z mých rukou ani z rukou mých otců. Ani vaši bohové vás z mých rukou nevysvobodí."

16 A ještě dál mluvili jeho služebníci proti Hospodinu Bohu a proti jeho služebníku Chizkijášovi.

17 Psal také dopisy, jimiž haněl Hospodina, Boha Izraele. Říkal o něm: "Jako nevysvobodili bohové pronárodů těch zemí svůj lid z mých rukou, tak nevysvobodí ani Bůh Chizkijášův svůj lid z mých rukou."

18 Volali zplna hrdla judsky na jeruzalémský lid, který byl na hradbách, aby na ně padl strach a hrůza, aby dobyli město.

19 Mluvili o Bohu Jeruzaléma jako o bozích národů země, díle lidských rukou.

20 Proto se král Chizkijáš a prorok Izajáš, syn Amósův, modlili a úpěnlivě volali k nebesům.

21 Hospodin poslal anděla a zahubil v táboře asyrského krále všechny bohatýry, vévody a velitele. Král musel s ostudou odtáhnout zpět do své země. Když vešel do domu svých bohů, ti, kteří vzešli z jeho lůna, jej tam srazili mečem.

22 Hospodin zachránil Chizkijáše a obyvatele Jeruzaléma z rukou Sancheríba, krále asyrského, i z rukou ostatních nepřátel a zabezpečil je ze všech stran.

23 Mnozí přinášeli do Jeruzaléma dary Hospodinu i vzácné dary Chizkijášovi, králi judskému. Od té chvíle byl v očích všech pronárodů vyvýšený. (EB)

nebo Šadrak, Měšak a Abed-nego v Babylonu (Babylon byl v té době světovou supervelmocí # 1)

Daniel 3:12 Jsou zde muži Judejci, které jsi pověřil správou babylónské krajiny, Šadrak, Měšak a Abed-nego. Tito muži nedbají, králi, na tvůj rozkaz, tvé bohy neuctívají a před zlatou sochou, kterou jsi

postavil, se neklanějí."

13 Tehdy Nebúkadnesar, rozlícen a rozhořčen, rozkázal přivést Šadraka, Měšaka a Abed-nega. Tito muži byli hned přivedeni před krále.

14 Nebúkadnesar se jich otázel: "Je to tak, Šadraku, Měšaku a Abed-nego, že mé bohy neuctíváte a před zlatou sochou, kterou jsem postavil, jste se nepoklonili?"

15 Nuže, jste ochotni v čase, kdy uslyšíte hlas rohu, flétny, citary, harfy, loutny a dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnout a poklonit se před sochou, kterou jsem udělal? Jestliže se nepokloníte, v tu hodinu budete vhozeni do rozpálené ohnivé pece. A kdo je ten Bůh, který by vás vysvobodil z mých rukou!"

16 Šadrak, Měšak a Abed-nego odpověděli králi: "Nebúkadnesare, nám není třeba dávat ti odpověď."

17 Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás.

18 Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme."

19 Tu se Nebúkadnesar velice rozlítil a výraz jeho tváře se vůči Šadrakovi, Měšakovi a Abed-negovi změnil. Rozkázal vytopit pec sedmkrát víc, než se obvykle vytápěla.

20 Mužům, statečným bohatýrům, kteří byli v jeho vojsku, rozkázal Šadraka, Měšaka a Abed-nega svázat a vhodit je do rozpálené ohnivé pece.

21 Ti muži byli hned svázáni ve svých pláštích a suknicích i s čepicemi a celým oblečením a vhozeni do rozpálené ohnivé pece.

22 Protože královo slovo bylo přísné a pec byla nadmíru vytopena, ony muže, kteří Šadraka, Měšaka a Abed-nega vynesli, usmrtil plamen ohně.

23 A ti tři muži, Šadrak, Měšak a Abed-nego, padli svázaní do rozpálené ohnivé pece.

24 Tu král Nebúkadnesar užasl a chvatně vstal. Otázel se královské rady: "Což jsme nevhodili do ohně tři svázané muže?" Odpověděli králi: "Jistěže, králi."

25 Král zvolal: "Hle, vidím čtyři muže, jsou rozvázaní a procházejí se uprostřed ohně bez jakékoli úhony. Ten čtvrtý se svým vzhledem podobá božimu synu."

26 I přistoupil Nebúkadnesar k otvoru rozpálené ohnivé pece a zvolal: "Šadraku, Měšaku a Abed-nego, služebníci Boha nejvyššího, vyjděte a pojd'te sem!" Šadrak, Měšak a Abed-nego vyšli z ohně.

27 Satrapové, zemští správci a místodržitelé a královská rada se shromáždili, aby viděli ty muže, nad jejichž těly neměl oheň moc; ani vlas jejich hlavy nebyl sežehnut, jejich pláště nedoznaly změny, ani nebyly cítit ohněm.

28 Nebúkadnesar zvolal: "Požehnán buď Bůh Šadrakův, Měšakův a Abed-negův, který poslal svého anděla a vysvobodil své služebníky, kteří na něj spoléhali. Přestoupili královo slovo a vydali svá těla, aby nemuseli vzdát poctu a klanět se nějakému jinému bohu než bohu svému.

29 Vydávám rozkaz: Kdokoli z lidí kterékoli národnosti a jazyka by řekl něco proti Bohu Šadrakovu, Měšakovu a Abed-negovu, ať je rozsekán na kusy a jeho dům ať je učiněn hnojištěm, neboť není jiného Boha, který by mohl vyprostit jako tento Bůh." (EB)

nebo perský král Kýros (Persie byla v té době světovou supervelmocí # 1, sousedila s Čínou i Indií)

<http://en.wikipedia.org/wiki/File:Persia-Cyrus2-World3.png>

<http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/1a/Asie.svg>

Ezdráš 1:1 V prvním roce vlády Kýra, krále perského, se splnilo slovo Hospodinovo, které mluvil ústy Jeremjáše. Hospodin vzbudil ducha perského krále Kýra, že dal po celém svém království rozhlásit a také zapsat:

2 "Toto praví Kýros, král perský: »Hospodin, Bůh nebes, mi dal všechna království země. Pověřil mě, abych mu vybudoval dům v Jeruzalémě, který je v Judsku.

3 Kdokoli z vás, ze všeho jeho lidu - Bůh buď s ním - se může vydat na cestu do Jeruzaléma, který je v

Judsku, a stavět dům Hospodina, Boha Izraele, toho Boha, který je v Jeruzalémě.

4 Každého, kdo zůstal na kterémkoli místě jako host, nechť podpoří místní obyvatelé stříbrem a zlatem, majetkem a dobyt看 spolu s dobrovolnými oběťmi pro Boží dům v Jeruzalémě.«"

5 Tu se vydali na cestu představitelé judských a benjamínských rodů, kněží a levité, všichni, jejichž ducha probudil Bůh, aby stavěli Hospodinův dům v Jeruzalémě.

6 Celé okolí je podpořilo stříbrnými nádobami a zlatem, majetkem a dobyt看 i vzácnými dary kromě toho, co obětovali dobrovolně.

7 Král Kýros také vydal předměty Hospodinova domu, které Nebúkadnesar odnesl z Jeruzaléma a dal do domu svého boha.

8 Perský král Kýros je předal správci pokladu Mitredatovi, aby je sečtené odevzdal judskému předáku Šéšbasarovi.

9 Toto je jejich soupis: třicet zlatých obětních misek, tisíc stříbrných obětních misek, dvacet devět jiných misek,

10 třicet zlatých koflíků, čtyři sta deset náhradních stříbrných koflíků, tisíc jiných nádob.

11 Všechny zlatých a stříbrných nádob bylo pět tisíc čtyři sta. To všechno přinesl Šéšbasar, když byli přivezeni přesídlenci z Babylóna do Jeruzaléma.

Ezdráš 2:1 Toto jsou příslušníci judského kraje, kteří přišli ze zajetí, přesídlenci, které do Babylóna přesídlil babylónský král Nebúkadnesar. Navrátili se do Jeruzaléma a do Judska, každý do svého města.

2 Přišli se Zerubábelem, Jéšuu, Nechemjášem, Serajášem, Reelajášem, Mordokajem, Bilšánem, Misparem, Bigvajem, Rechúmem a Baanou. Soupis mužů izraelského lidu: (EB)

a samozřejmě Syn Boží, Ježíš Kristus v Římské říši (Římská říše byla v té době světovou supervelmocí # 1)

Lukáš 23:13 Tehdy Pilát svolal vrchní kněze a přední [muže] i lid

14 a řekl jim: "Přivedli jste mi tohoto člověka jako rozvraceče lidu; a hle, já jsem [ho] před vámi vyslechl a nenašel jsem na tom člověku žádnou vinu [v tom], z čeho ho obviňujete.

15 Dokonce ani Herodes [ne], neboť jsem vás poslal k němu. Pohleďte, nespáchal nic, za co by si zasloužil smrt!

16 Proto ho napomenu a propustím."

17 (Ve svátek jim totiž musel propouštět jednoho [vězně].)

18 Ale všichni společně vykřikli: "Odstraň tohoto a propusť nám Barabáše!"

19 (Ten byl vsazen do vězení za nějakou vzpouru, která vznikla ve městě, a [za] vraždu.)

20 Pilát [k nim] tedy znovu promluvil, protože chtěl propustit Ježíše.

21 Ale oni křičeli: "Ukřižuj, ukřižuj ho!"

22 On jim tedy řekl potěti: "Ale co tento [muž] udělal zlého? Nenašel jsem na něm žádnou smrtelnou vinu. Proto ho napomenu a propustím!"

23 Ale oni naléhali velkým křikem a dožadovali se, aby byl ukřižován. A jejich hlasy i [hlasy] vrchních kněží sílily.

24 Pilát tedy rozhodl, aby se stalo [podle] jejich žádosti,

25 a propustil jim toho, který byl vsazen do vězení za vzpouru a vraždu, o něhož žádali, ale Ježíše vydal jejich vůli.

26 A když ho odváděli, chytili nějakého Šimona Kyrénského, který šel z pole, a naložili mu kříž, aby [ho] nesl za Ježíšem.

27 Šlo za ním velké množství lidu i ženy, které nad ním plakaly a nařikaly.

28 Ježíš se k nim obrátil a řekl: "Dcery jeruzalémské, neplačte nade mnou, ale plačte nad sebou a nad svými dětmi.

29 Neboť hle, přicházejí dny, kdy řeknou: „Blaze neplodným a lůnům, která nerodila, a prsům, které nekojily!"

30 Tehdy začnou říkat horám: „Padněte na nás,“ a kopcům: „Přikryjte nás!“
31 Když se totiž toto děje zelenému stromu, co se stane se suchým?“
32 A k popravě s ním byli vedeni ještě dva jiní, zločinci.
33 Když pak přišli na místo zvané Lebka, ukřižovali ho tam, i ty zločince - jednoho po pravici a druhého po levici.
34 Tehdy Ježíš řekl: "Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají!" A když si dělili jeho šaty, házeli [o ně] los.
35 Lidé [tam] stáli a dívali se; a s nimi se [mu] vysmívali také přední [muži], kteří říkali: "Jiné spasil, [tak] ať spasí sám sebe, jestliže je to Kristus, ten Boží Vyvolený!"
36 A vojáci se mu posmívali také. Přistupovali, nabízeli mu ocet
37 a říkali: "Jestli jsi ten židovský král, zachraň sám sebe!"
38 Byl nad ním také nápis, napsaný řeckými, latinskými a hebrejskými písmeny: TOTO JE ŽIDOVSKÝ KRÁL.
39 A jeden z těch zločinců, kteří viseli [s ním], mu spílal a říkal: "Jestliže jsi Kristus, zachraň sám sebe i nás!"
40 Ale ten druhý mu odpověděl a káral ho slovy: "Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi ve stejném odsouzení!"
41 A my jistě [trpíme] spravedlivě, protože dostáváme, co si za své skutky zasloužíme, ale tenhle nic zlého neudělal."
42 Tehdy řekl Ježíši: "Pane, vzpomeň si na mě, až přijdeš ve svém království."
43 Ježíš mu odpověděl: "Amen, říkám ti, dnes budeš se mnou v ráji."
44 A bylo okolo šesté hodiny. Tehdy nastala po celé zemi tma až do deváté hodiny.
45 A slunce se zatmělo a chrámová opona se roztrhla uprostřed.
46 Tehdy Ježíš hlasitě zvolal: "Otče, do tvých rukou svěřuji svého ducha!" A když to řekl, vydechl [naposled].
47 Když tedy setník uviděl, co se stalo, vzdal slávu Bohu se slovy: "Tento člověk byl jistě spravedlivý!"
48 A všechny zástupy, které se sešly k té podívané, se při pohledu na to, co se stalo, bily do prsou a vracely se zpět. (NBK)

Jak vidíš, Boží poslové měli co do činění se světovými supervelmocemi, které se rozkládaly na 3 kontinentech – Asie, Afrika, Evropa, kde se nacházely ty nejvyspělejší lidské civilizace, jež mezi sebou měly čilé kontakty politické, obchodní, kulturní i náboženské.

V den, kdy apoštolové poprvé veřejně hlásali evangelium, tj. dobrou zprávu, že Ježíš zemřel za naše hříchy, byl pohřben a vstal z mrtvých a nabízí nám věčný život, tak jim naslouchali Židé a proselyté na židovskou víru shromáždění v Jeruzalémě (k židovskému náboženskému svátku) ze 3 kontinentů – Asie, Afriky, Evropy:

Skutky apoštolské 2:1 Když pak přišel den Letnic, byli všichni jednomyslně spolu.

2 A náhle nastal zvuk z nebe, jako valícího se prudkého větru, a naplnil celý dům, kde seděli.

3 Tehdy se jim ukázaly jakoby rozdělené jazyky ohně a posadily se na každém z nich.

4 A všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.

5 V Jeruzalémě tehdy přebývali Židé, zbožní muži z každého národa pod nebem.

6 A když nastal ten zvuk, sešlo se množství [lidí] a byli zmateni, protože je každý slyšel, jak mluví [jeho] vlastním jazykem.

7 Všichni tedy žasli a v údivu říkali jedni druhým: "Hleďte, copak nejsou ti všichni, kteří [tu] mluví, Galilejci?"

8 Jak to, [že] tedy každý slyšíme svůj vlastní jazyk, ve kterém jsme se narodili?

9 Parthové, Médové, Elamité a obyvatelé Mezopotámie, Judska i Kappadokie, Pontu a Asie,
10 Frygie i Pamfylie, Egypta i krajů Libye vedle Kyrény a přichozí z Říma, Židé i proselyté,
11 Kréťané i Arabové - slyšíme je mluvit našimi jazyky o velikých Božích věcech!"
12 A tak všichni žasli a bezradně říkali jeden druhému: "Co má tohle znamenat?" (NBK)

Řada z nich přijala toho dne Ježíše za svého Pána a Spasitele a byli pokřtěni na odpuštění svých hříchů:

Skutky apoštolské 2:32 Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni jsme toho svědky.

33 Když byl tedy Boží pravicí vyvýšen, přijal od Otce zaslíbení Ducha Svatého a vylil to, co nyní vidíte a slyšíte.

34 David přece nevystoupil do nebe, ale sám říká: „Pán řekl mému Pánu: Sed' po mé pravici,

35 dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou."

36 Ať tedy ví s jistotou všecken dům Izraele, že Bůh ho učinil Pánem a Kristem - toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali."

37 A když [to] slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratři?"

38 Petr jim tedy řekl: "Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého.

39 To zaslíbení totiž [platí] vám i vašim potomkům i všem, kdo [jsou] daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh."

40 Dosvědčoval [to] ještě mnoha jinými slovy a vyzýval [je]: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!"

41 Ti, kteří ochotně přijali jeho slova, tedy byli pokřtěni. V ten den se připojilo okolo tří tisíc duší

42 a zůstávali v apoštolském učení a ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách.

43 Na každou duši tedy přišla bázeň a skrze apoštoly se dělo mnoho zázraků a znamení. (NBK)

Křesťanskou víru si odnesli sebou do svých domovských zemí, kde poté byli kvůli své víře perzekuováni ze strany Židů a následně i Římské říše:

Skutky apoštolské 18:1 Potom Pavel odešel z Athén a přišel do Korintu.

2 A [tam] našel jednoho Žida jménem Akvila, rodem z Pontu, který nedávno přišel se svou manželkou Priscillou z Itálie (protože Klaudius nařídil, aby všichni Židé odešli z Říma), a přidal se k nim. (NBK)

Významný římský historik Gaius Suetonius Tranquillus (cca *69/75, †130/140 po Kristu) autor knihy "Životopisy dvanácti císařů" (počínaje Juliem Caesarem a dále) (kterou napsal kolem r. 120 po Kristu) napsal, že císař Claudius (cca v r. 49 po Kristu) "vyhnal Židy z Říma, z důvodu nepokojů, kterým se neustále oddávali z podnětu Chresta" (Životopisy dvanácti císařů, Claudius XXV.4.) (viz. **II. HLEDÁNÍ ROZUMNÉ VÍRY - 4. Je rozumné věřit, že Ježíš Kristus je skutečnou postavou?**)

Ježíš posílá své učedníky ke všem národům, aby mu z nich činili učedníky:

Matouš 28:18 Ježíš přistoupil, promluvil k nim a řekl: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.

19 Proto jděte, dělejte učedníky ze všech národů; křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého

20 a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa. Amen. (NBK)

Jedna osoba do jedné oblasti? Nikoliv. Jediná cesta k Bohu? Ano!

Skutky apoštolské 4:8 Tehdy jim Petr, naplněn Duchem Svatým, řekl: "Vůdcové lidu a starší Izraele:
9 Poněvadž jsme dnes vyslýcháni pro dobrý skutek při nemocném člověku, kterým byl uzdraven,
10 ať je známo vám všem i všemu lidu Izraele, že ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, jehož Bůh vzkřísil z mrtvých, skrze toho stojí před vámi tento [člověk] zdravý.
11 To je ten ,kámen zavržený[] vámi staviteli, který se stal hlavním [kamenem] klenby'.
12 **A v nikom jiném není spasení, protože lidem není dáno jiné jméno pod nebem, v němž bychom měli být spaseni.**
13 Když tedy viděli Petrovu a Janovu smělost a shledali, že jsou [to] neučení a prostí lidé, divili se a poznali na nich, že byli s Ježíšem.
14 A když viděli toho člověka, který byl uzdraven, jak stojí s nimi, neměli, co by proti [nim] řekli.
15 Poručili jim tedy, aby odešli z velerady ven, a radili se spolu.
16 Říkali: "Co s těmi lidmi uděláme? Všem přebývajícím v Jeruzalémě [je] přece známo, že se skrze ně stal zjevný zázrak, a [my to] nemůžeme popřít.
17 Aby se [to] ale mezi lidmi více nešířilo, důrazně jim pohrozme, aby v tom jménu už k žádnému člověku nemluvili."
18 Zavolali je tedy a přikázali jim, aby [už] vůbec nemluvili ani neučili v Ježíšově jménu.
19 Petr a Jan jim však odpověděli: "Posuďte, zda je v Božích očích spravedlivé, abychom vás poslouchali více než Boha.
20 My totiž nemůžeme nemluvit o tom, co jsme viděli a slyšeli."
21 A když nenalézali nic, za co by je potrestali, znovu [jim] pohrozili a kvůli lidu je propustili; všichni totiž oslavovali Boha za to, co se stalo.
22 A tomu člověku, na kterém se stal ten zázrak uzdravení, bylo přes čtyřicet let. (NBK)

Ježíš byl v neustálém kontaktu s Bohem, protože Ježíš je Bůh:

Jan 1:1 Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.
2 To bylo na počátku u Boha.
3 Všechno povstalo skrze něj a bez něho nepovstalo nic, co je.
4 V něm byl život a ten život byl světlo lidí.
5 A to světlo svítí ve tmě, ale tma ho nepohltila.
6 Byl člověk poslaný od Boha, jehož jméno [bylo] Jan.
7 Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom Světle, aby skrze něho všichni uvěřili.
8 On nebyl to Světlo, ale [přišel], aby o tom Světle vydal svědectví.
9 [Tento] byl to pravé Světlo, jež osvětluje každého člověka přicházejícího na svět.
10 Byl na světě, a svět povstal skrze něj, ale svět ho nepoznal.
11 Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali.
12 Ale všem, kteří ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, [totiž] těm, kteří věří v jeho jméno,
13 kteří jsou zrozeni ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.
14 A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (a viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou [má] Jednorozený od Otce), plné milosti a pravdy.
15 Jan o něm vydával svědectví a volal: "Toto je [ten], o němž jsem řekl: Ten, který přichází za mnou, je přede mnou, neboť byl dříve než já."
16 A my všichni jsme vzali z jeho plnosti, a to milost za milost.
17 Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, [ale] milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.
18 Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v Otcově náručí, ten [ho] vylíčil.
19 A toto je Janovo svědectví: Když Židé poslali kněze a levity z Jeruzaléma, aby se ho zeptali: "Kdo jsi?"

20 Tehdy [to] vyznal a nezapřel. Vyznal: "Já nejsem Kristus."

29 Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak přichází k němu, a řekl: "Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa!"

30 To je [ten], o němž jsem řekl: Po mně přichází muž, který je přede mnou, neboť byl dříve než já.

31 A já jsem ho neznal, ale přišel jsem křtít vodou proto, aby byl zjeven Izraeli."

32 Jan tedy vydal svědectví: "Viděl jsem Ducha, jak sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm.

33 Já jsem ho neznal, ale Ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: „Na koho spatříš sestoupit Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem Svatým."

34 A já jsem [to] viděl a vydal jsem svědectví, že on je ten Boží Syn."

35 Druhého dne [tam] Jan znovu stál se dvěma ze svých učedníků.

36 Když spatřil Ježíše, jak se prochází, řekl: "Hle, Beránek Boží." (NBK)

Mimochodem, Ježíš diskutoval o Boží vůli již jako kluk:

Lukáš 2:41 Jeho rodiče chodili každý rok do Jeruzaléma na svátek Veliké noci.

42 Také když mu bylo dvanáct let, šli podle toho svátečního zvyku vzhůru do Jeruzaléma.

43 A když se naplnily dny [toho svátku], a už se vraceli, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě a Josef ani jeho matka [o tom] nevěděli.

44 V domnění, že je v karavaně, ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými a známými.

45 Když ho však nenalezli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho.

46 Po třech dnech se pak stalo, že ho našli v chrámu, jak sedí uprostřed učitelů, naslouchá jim a dotazuje se jich.

47 A všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho rozumností a odpověďmi.

48 Když ho [rodiče] spatřili, ulekli se a jeho matka mu řekla: "Synu, proč jsi nám to udělal? Pohled', tvůj otec a já jsme tě s bolestí hledali."

49 A on jim řekl: "Proč jste mě hledali? Copak jste nevěděli, že musím být v tom, co je mého Otce?"

50 Oni však slova, která jim říkal, nepochopili.

51 A tak šel s nimi, přišel do Nazaretu a byl jim poddán. Jeho matka pak uchovávala všechna ta slova ve svém srdci.

52 A Ježíš prospíval moudrostí, věkem a milostí u Boha i u lidí. (NBK)

Máš pravdu, že pro většinu lidí je nepřijatelné, že Ježíš je jediná cesta k Bohu, ale to nic nemění na tom, že je to pravda. Biblické křesťanství nemá nic společného s nesnášenlivostí, netolerancí, diskriminací vůči jiným lidem a už vůbec ne s válkami. Biblické křesťanství je namířeno proti hříchu, nikoliv proti člověku.

Ježíš je Bůh, který se stal člověkem, aby nám lidem mohl vysvětlit, jak si přeje, abychom jednali a aby mohl zemřít za naše hříchy a nabídnout nám záchranu před trestem za naše hříchy. Kdo jiný by nám dokázal lépe vysvětlit, jaká je Boží vůle, když ne sám Bůh?

Boha zná pouze ten, kdo zachovává Boží přikázání:

1 Janův 2:1 Synáckové moji, toto vám píši, abyste nezhřešili. A kdyby někdo zhřešil, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista, [toho] Spravedlivého.

2 A on je [obět'] slitování za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět.

3 A podle toho víme, že jsme ho poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání.

4 Kdo říká: "Znám ho," a nezachovává jeho přikázání, je lhář a není v něm pravda.

5 Kdokoli však zachovává jeho slovo, v tom Boží láska opravdu došla k dokonalosti. Podle toho víme,

že jsme v něm.

6 Kdo říká, že zůstává v něm, ten má také chodit tak, jak chodil on.

7 Bratři, nepiši vám nové přikázání, ale staré přikázání, které jste měli od počátku. To staré přikázání je to slovo, které jste slyšeli od počátku. (NBK)

Ten, kdo se nedrží Kristova učení, nemá Boha:

2 Janův 1:6 To je ta láska, abychom chodili podle jeho přikázání. A to přikázání je, abyste v ní chodili, jak jste slyšeli od počátku.

7 Do světa totiž vyšlo mnoho bludařů, kteří nevyznávají Ježíše Krista přišlého v těle. [Každý] takový je bludař a antikrist.

8 Dávejte na sebe pozor, abychom neztratili to, na čem jsme pracovali, ale abychom přijali plnou odplatu.

9 Žádný, kdo odstupuje a nezůstává v Kristově učení, nemá Boha; kdo zůstává v Kristově učení, ten má Otce i Syna. (NBK)

Ježíš popírá recyklaci lidských duší. Tento život je jediná šance a jediné místo, kde se může člověk rozhodnout, kde bude jeho věčnost:

Židům 9:27 A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud,

28 tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají. (EB)

Lukáš 16:20 A byl jeden žebrák, jménem Lazar, který ležel u jeho vrat plný vředů

21 a toužil být nasycen drobty, které padaly ze stolu toho boháče. Dokonce i psi přicházeli a lízali mu vředy.

22 Stalo se pak, že ten žebrák zemřel a andělé ho odnesli do Abrahamova náručí. A boháč zemřel také a byl pohřben.

23 Potom v pekle pozvedl své oči, když byl v mukách, a spatřil zdálky Abrahama a Lazara v jeho náručí.

24 Tehdy ten [boháč] zvolal: „Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať smočí konec svého prstu ve vodě a ochladí můj jazyk, protože trpím v tomto plameni!”

25 Abraham však řekl: „Synu, vzpomeň si, že ty sis ve svém životě vzal své dobré a podobně Lazar zlé. On je tedy teď potěšován, ale ty jsi trápen.”

26 A kromě toho všeho je mezi námi a vámi ustanovena veliká propast, aby ti, kdo chtějí překročit odsud k vám nebo se dostat odtamtud k nám, nemohli.”

27 A [on] řekl: „Prosím tě tedy, otče, abys ho poslal do domu mého otce,

28 neboť mám pět bratrů. Ať jim svědčí, aby i oni nepřišli do tohoto místa muk!”

29 Abraham mu řekl: „Mají Mojžíše a Proroky. Ať poslechnou je.”

30 A on řekl: „Ne, otče Abrahame; ale kdyby k nim šel někdo z mrtvých, budou činit pokání.”

31 On mu ale řekl: „Když neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.” (NBK)

Evangelium Ježíše Krista je Boží moc ke spáse pro každého kdo věří. Evangelium je pouze jedno:

Galatským 1:1 Pavel, apoštol ([poslaný] ne od lidí, ani skrze člověka, ale skrze Ježíše Krista a Boha Otce, který ho vzkřísil z mrtvých),

2 a všichni bratři, kteří jsou se mnou, církvím v Galacii:

- 3 Milost vám a pokoj od Boha Otce a [od] našeho Pána Ježíše Krista,
4 který dal sám sebe za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce,
5 jemuž [bud'] sláva na věky věků. Amen.
6 Divím se, že se tak rychle uchylujete od Toho, který vás povolal Kristovou milostí, k jinému evangeliu.
7 Jiné [evangelium] není, ale jsou někteří, kteří vás zneklidňují a chtějí převrátit evangelium Kristovo.
8 **Ale i kdybychom vám my anebo anděl z nebe kázali [jiné] evangelium než to, které jsme vám kázali, ať je proklet!**
9 Jak jsme již řekli, tak [to] nyní říkám znovu: Jestliže vám někdo káže [jiné] evangelium než to, které jste přijali, ať je proklet!
10 Získávám si teď lidi nebo Boha? Jde mi snad o to líbit se lidem? Kdybych se ještě snažil líbit lidem, nebyl bych Kristův služebník!
11 Oznamuji vám, bratři, že evangelium, které jsem kázal, není podle člověka.
12 Já jsem ho totiž nepřijal ani se [ho] nenaučil od člověka, ale zjevením Ježíše Krista. (NBK)

Pavle, jsem rád, že si se mnou podělil o své názory. Podobné názory jako Ty má spousta lidí. Tyto názory se však třístí jako příboj o skálu jménem Ježíš Kristus. Pokud hlásám, že Ježíš Kristus je jedinou cestou k Bohu, tak to dělám proto, že je to Ježíšova vůle a On si nepřeje, abys Ty nebo kdokoliv další skončil ve věčném utrpení v oddělení od Boha. Prosím, přezkoumej svou víru, zda je skutečně postavena na skále rozumných argumentů, zda to náhodou není písek domněnek.

Matouš 7:24 "Kdokoli tedy slyší tato má slova a plní je, bude podobný moudrému muži, který postavil svůj dům na skále.

25 Pak padl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na ten dům, ale nespádl, protože byl založen na skále.

26 Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podobný bláznivému muži, který postavil svůj dům na písku.

27 Pak padl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na ten dům a spadl a jeho pád byl veliký."

28 Když Ježíš dokončil tuto řeč, stalo se, že zástupy žasly nad jeho učením,

29 protože je vyučoval jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci. (NBK)

Kdyby jsi měl nějaké další otázky, tak mi prosím dej vědět. Pokusím se na ně odpovědět.

Robert

18.05.2010